СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 67. Джерзі Ситі, Н. Дж., вівторок, 25-го березня 1941. No. 67. Jersey City, N. J., Tuesday, March 25, 1941. VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

НА СТРАЙКОВІМ ФРОНТІ

БЕТЛЕГЕМ (Пенсилвенія). — Заряд Бетлегемської Стальовні задумав перевести голосування робітників, щоб усталити, що не юнія К.П.О. має право до колективної умови праці, тільки місцева, фабрична юнія. Провідники К.П.О. на це відповіли, що як лиш заряд фабрики захоче переводити це голосування, зараз всі робітники вийдуть на страйк. Згадана фабрика має величезні замовлення на зброю які доходять біліона.

ДІТРОЙТ. — 50,000 автомобільних робітників погрожує страйком, коли фабрика Мидленд Стіл не полагодить свого власного страйку. Таке загрозили провідники К.П.О.

САН ФРАНЦІСКО. — Юнія машиністів, належача до А.Ф.П., загрозила страйком, коли власники фабрик не згодяться на її нові услівя. Страйк діткнув би головно корабельно-будівельних заведень.

ШІКАҐО. — Заряд поліції дістав приказ ужити своїх 1,386 поліцаїв, щоб переломити страйк в Інтернешенел Гарвестер Ко., який триває вже три тижні. Страйк викликаний юнією К.П.О. Робітники А. Ф. П., що також є в тій фабриці, є проти страйку. Тому між робітниками тих обох юній були тертя. Тепер юнія А.Ф.П. заявила, що коли поліція заведе порядок і поусуває пикетчиків, належачих до К.П.О., то її робітники, яких начисляють 4,000, підуть до праці.

ПЕРЕСТОРОГА НА АДРЕСУ РОБІТНИЧИХ ПРОВІДНИКІВ.

ВАШИНГТОН. — Сенатор Норіс вислав на адресу голов обох робітничих фракцій, Вилйема Ґріна, голови А.Ф.П. і Филипа Морея, голови К.П.О., листи, в яких перестерігає їх, що конгрес готов сам взятись за прочищення відносин серед організованого робітництва, коли воно само цього не зробить. Ця пересторога звернена головно проти поширених нині практик побирати від неюнійних робітників, які хочуть працювати при оборонні промислі, великі вступні оплати. В деяких випадках ті оплати прибирають форми ракетірства.

НАПРАВА БРИТІЙСЬКОГО КОРАБЛЯ.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Ушкоджений у війні британський кружляк є на шляху до Норфоку, Вирджінія, щоб там піддатись направам. Таке ствердили філядельфійські корабельні кола. Вони також кажуть, що вкоротці більше британських кораблів прибуде до американських доків для направ.

СТВОРЕНО КОМІТЕТ БУДОВИ У. Н. ДОМУ.

НЮ ЙОРК. — Минулої неділі в Вебстер Гол відбувся масовий мітинґ, на якім створено комітет, який займеться переведенням пляну будови Українського Народнього Дому в Ню Йорку. Приявних було коло 350 осіб, в тім чимало представників від ріжних організацій. Збори переводив п. П. Стасюк. До уряду нового комітету ввійшли: Степан Ярема, голова; П. Задорецький, С. Ковальчук, П. Михалюк, заступники; О. Матейко, касієр; А. Чудакевич його заступник; панна Г. Купчинська і В. Вінтоняк, рекордові секретарі; П. Кучма, фін. секретар; П. Чорноокий його заступник.

ГРЕЦЬКА ПАРАДА В НЮ ЙОРКУ.

НЮ ЙОРК. — З нагоди 120 річниці грецької незалежности місцеві греки влаштували велику вуличну параду. Їм помагали в тому корінно-американські кола. Десять тисяч людей взяло участь у вуличній параді. Попереду йшли три дівчині, одягнені в національні державні кольори Америки, Греції і Великої Британії. Перед парадою відбулось богослуження в нюйорській грецькій катедрі.

ПОГОЛОСКИ ПРО СОВЄТИ.

ВАШИНГТОН. — Кожний раз, як Совети заключують якийсь пакт, чи нову угоду з державами осі, совєтські приятелі по англьо-саксонськім боці пускають вістку про напруження між Німеччиною і Советами, та передсказують цілковитий розрив. Тепер, коли в Москві перебуває японський міністер Мацуока, й добивається порозуміння з Советами, в деяких дипльоматичних колах Вашингтону знов говорять, що відносини між Гітлером і Сталіном справді дуже напружені. Хто зна, чи не прийде до розриву і війни між тими обома краями, кажуть ті кола.

ВИПУСКАЮТЬ ШПИГУНА.

ВАШИНГТОН. — Американські власти рішили випустити совєтського шпигуна Горіна, якого переловлено на шпигунстві і засуджено на шість літ тюрми. Підсекретар стейту Сомнер Велес, заявив, що цього вимагають „міжнародні обставини".

КОМІТЕТ КУДЕРТА ПРО КОМУНІЗМ У НЮЙОРСЬКИХ ШКОЛАХ

Комітет Кудерта, назначений стейтовою леґіслятурою, щоб провірити комуністичну діяльність по нюйорських школах, подав тепер точні інформації про діяння комуністів по виховних заведеннях, зокрема в Ситі Каледжу Ню Йорку. На початку комітет стверджує, що більшість учеників і професорів університетського складу є льояльні громадяни, старих американських демократичних поглядів. Але серед них є дуже жвава і діяльна меншина з комуністичними поглядами, яка старається защепити в студентів і в інших професорів комуністичні погляди. Про діяльність якої небудь фашистівської, або націстичної ґрупи згаданий комітет дотепер не знайшов жадних слідів. Зате комуністична діяльність була скерована до таких завдань: виконувати прикази Третього Інтернаціоналу; поширювати комуністичну науку, якої головною засадою є повалення революційним шляхом леґального уряду і запровадити „диктатуру пролетаріяту"; ширення незадоволення серед всіх шарів суспільности, зокрема серед робітництва і серед менше платних громадян; звернути окрему увагу на американську молодь і при помочи ріжних видавництв просякти її комуністичними поглядами.

„ДЕМОКРАТИ" ОБОРОНЯЮТЬ ЧЕРВОНИХ

Комітет, який називає себе „Американський комітет демократії і інтелектуальної свободи", одобрив резолюцію, в якій каже, що демократія вимагає цього, щоб професори по нижчих і вищих школах могли мати комуністичні переконання, бо цього вимагає основна засада свобідного думання. Так каже згаданий комітет.

РЕПУБЛИКАНЦІ ПРИЗНАЮТЬ ВИЛКОГО СВОЇМ „БОСОМ"

Републиканські провідники, зібрані в републиканськім національнім комітеті, обговорювали свої ріжні біжучі справи і ствердили, що фінанси їх стоять не зле. Також ствердили, що, подобається це всім републиканцям, чи ні, але Вендел Вилкі є останнім президентським кандидатом цеї партії і як такий таки є „босом" партії. Комітет не приняв резиґнації теперішнього свого голови конґресмена Джозефа Мартина, а порішив дати йому платного заступника, який виконуватиме роботу під наглядом Мартина. Приявні заявили, що Вилкі кілька разів висказався, що не має жадних кандидатських аспірацій в наступних президентських виборах.

БРИТІЙЦІ ЗНОВУ БОМБАРДУВАЛИ БЕРЛІН

Британська Королівська Повітряна Сила бомбардувала, як видно з самих німецьких звідомлень, саму середину столиці Німеччини. Є вбиті й ранені, Британці скидали бомби з великої висоти і не понесли ніяких страт.

НАЛЕТИ НА АНҐЛІЮ ДЕЩО ПРИТИХЛИ

По кількох днях сильних бомбардувань, яке головно відчули пристані Брістол і Плімавт, в цілій Анґлії був відносний спокій. Знікуди не надходили донесення про ворожі налети і бомбрадування.

В ЕТІОПІЇ БРИТІЙЦІ ДАЛІ ПОСУВАЮТЬСЯ ВПЕРЕД

В полудневій Етіопії британські частини заняли випадний пункт, місто Неґелі, звідки в 1936 році розпочали італійці свою кампанію за підбиття Етіопії. Здобуття цього міста має ту вагу, що звідси лекше буде повести дальший наступ в напрямі Аддіс Абаби, столиці Етіопії, яка віддалена від Неґелі всього 250 миль. На Аддіс Абабу наступають британці рівночасно ще й з інших сторін, але з Неґелі дійдуть мабуть ще найскорше до своєї цілі.

ЗАВЗЯТІ БОЇ В ЕРІТРЕЇ

Довкола Керен вErітреї, як доносить американський кореспондент, ведеться справжня, затяжна й дуже завзята боротьба. Британці зробили деякий поступ і знову забрали дещо італійців в полон, але італійці мають добру артилерію і стріляють влучно до цілі, так, що не так легко посуватись вперед.

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ОБВАЛ ЗЕМЛІ. Тони скали й зимлі обвалилися на рейки Пенсилвенійської залізниці коло Питсбурга й здержали на цій дорозі залізничий рух на довший протяг часу. Причиною обвалу була весняна відлига, від котрої розтопилися води, що були замерзли в горбах.

ЮГОСЛАВСЬКА КРІЗА ТРИВАЄ ДАЛІ

БІЛГОРОД. — В цілій Югославії кипить як у кітлі, згідно з тим, що передають американські кореспонденти. Уряд ніяк не може доповнити міністерського кабінету, в якому бракує трьох міністрів, що зрезиґнували зо своїх становищ, виявляючи тим своє невдоволення з політики тісної співпраці з Німеччиною. Вже те одно, що не можна такої справи полагодити на протязі кількох днів, є доказом, які напружені відносини. Надіються, що договір про ненапад буде підписаний з Німеччиною, але що з нього вийде в практичному застосованню, годі передбачити. Тимбільше, що Греція повідомила Югославію, що якщо вона дасть дозвіл на перемарш німецьких військ, то це буде вважатись ворожим кроком. Далі ускладняє положення ще й те, що над югославською границею має бути по грецькім боці вже до 40,000 британського війська. Ось ті всі речі, а також вороже настроєння сербів і македонців до німців, спричинюють те, що в цілій Югославії відбуваються протестні віча, в яких ухвалюють противнімецькі резолюції. Уряд має бути засипаний телеграмами з усіх сторін, щоб не заключати договору з Німеччиною. А коли таке діється, то, очевидно, можна всього надіятись.

БРИТІЙСЬКА ПРОДУКЦІЯ ОСЯГАЄ РЕКОРД.

ЛОНДОН. — Велика Британія має величезну масу літаків ріжного калібру, включно до найновішого типу, який ще навіть не був визисканий. Усі ті літаки знаходяться у добрих сховках. З Америки надійшли теж найновіші моделі літаків, з яких найзамітніший „Ліберейтор", що є літаком надзвичайної скорости. Продукція розвивається в такий спосіб, що місячно продукується 3,200 літаків. Це є верх продукції, про який недавно ще дехто щойно мріяв. Британія має тепер таку велику масу літаків, як ще ніколи. Ось те є заяви, які походять з найкопетентнішого джерела, бо від лорда Бівербрука, міністра продукції літаків.

„БРИТАНІЯ ВИГРАЄ".

ЛОНДОН. — Це такий буде тепер клич в Британії, що заступить той, в якому було висказане, що Британія перенесе кожний удар. Таке заповів капітан Олівер Литлтон. Він теж зложив дуже цікаву заяву, коли іде про американську допомогу. Ось той новий клич, казав він, можна видвигнути доперва тепер, коли в Вашинґтоні перейшов у Конґресі закон про допомогу Великій Британії й демократіям. Далі він казав ще таке, що колиб Злучені Держави знайшлися в такому скрутному положенню, в якому тепер знайшлася Велика Британія, то та остання булаб допомагала, але ніколи так з серця і так багато, як це тепер зробила Америка, допомагаючи Британії.

ЮВИЛЕЙ БЕЗ МУСОЛІНІЯ.

РИМ. — Італія обходила 22-літній ювилей існування фашистівської влади. Це перший раз случилося, що при того роду нагоді не було промови Мусолінія. Дехто каже, що італійський диктатор вернув з бойового фронту в Альбанії в повнім нервовім розстрою. По театрах і на зібраннях передавали частини з промови Мусолінія, що він їх виголошував на давних річницях.

ШВАЙЦАРІЯ І НОВИЙ ПОРЯДОК.

БЕРН. — Ернест Веттер, президент Швайцарської републики, заявив, що Швайцарія буде співпрацювати на економічнім полі в справі заведення в Европі нового порядку. Але заразом підкреслив, що вона не прийме ніяких нових ідей, а житиме тими ідеями, якими досі жила.

СИРІЯ ПРОТИ ФРАНЦІЇ.

ЄРУСАЛИМ. — По цілій Сирії ведеться широка проти-французька пропаґанда, звернена в теперішньому випадку проти французького уряду в Віші, який, як кажеться в розкиненім по краю маніфесті, нічого не робить, щоб направити давні лиха, яких накоїла Франція в Сирії.

ДЕРЖИТЬСЯ „ОСІ".

МОСКВА. — До совєтської столиці прибув японський міністер заграничних справ Мацуока. У своїх перших заявах, даних заграничним кореспондентам, він підкреслив, що Потрійний Союз, себто союз Японії, Італії й Німеччини, є для Японії головним осередком, біля якого обертається тепер уся японська загранична політика.

ПОБОЮТЬСЯ ГОЛОДОВОГО ПОВСТАННЯ.

ТУЛЮЗ (Франція). — „Ню Йорк Таймс" подає від свого кореспондента з Франції, що якщо не прийде з Америки більша допомога в харчах, то в Франції голодуватиме 10 мілїонів людей. А це може означати бунт населення.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

КОЛИ ВИПИХАЄМО НАПЕРІД

В нашому життю буває нераз так, що чиста амбіція спонукує людину займати якесь становище, більше чи менше, на яке він ніяк не надається. Але часто буває, що всилують людину приймати якийсь відповідальний уряд, який вона не є в силі виконати, бо не має до цього хисту, або часу й охоти. А крім того є такі люде, що найкраще себе почувають, коли є тільки в ряді. Там вони знають своє місце. Ще й припильнують, аби другий був разом з ними і виповнив той обовязок, який припадає на рядового громадянина, якщо він свідомий і карний. Колиж таку людину завалити іншими завданнями, так би сказати, провідними, вона губиться. Таке буває нераз і з великими умами. От великий Франко, у свой не менш великій скромности, коли говорив про свою власну працю, сказав, як знаємо, з нагоди влаштованого йому 25-літнього ювилею між іншим і те:

„Зробили мене проводирем, хоч я любив лише іти в ряді, памятаючи добре того генерала, про котрого сказав Наполеон, що коли він іде в ряді, то дуже добрий вояк, колиж на переді — то чистий ідіот".

Очевидно, що геніяльний Франко, навіть всилуваний міг встоятись не на одній ділянці на переді. Але не є так з іншими людьми. Колиж обставини заставляють нас нераз силувати людей, щоб перебирали якусь роботу, від якої вони в нормальних обставинах відмовлялись би руками і ногами, то принаймні допоможім тим людям виконати їхнє завдання. А то у нас буває, що радіємо, що от вже буде кому робити, коли впакуємо на чийсь карк обовязки. Якжеж нема з того дуже доброго висліду, і то в скорому часі, то попадаємо в другу крайність: нарікаємо, що завели нас надії. Навіть не ждемо, щоб пройшов який поважніший протяг часу, потрібний, щоб якась серіозніша праця могла бути виконана. Навіть не застановляємось добре, чи взагалі могло бути виконане те, чого ми надіємось, або чи були зложені потрібні на те засоби. І тому ось таке поступовання є нічим іншим, а політичною незрілістю і браком довіря до себе самих.

Легко догадатись, що коли ту справу порушуємо, то вона в даньому моменті звязана з Конгресовим Комітетом. Здається, що людині доброї волі не тяжко повірити, що є в ньому люде, які цілком певно відступилиб дуже охотно своє місце іншим, якщоб справа не вимагала цього, щоб вони були в Комітеті. Колиж громадянство заставило тих усіх людей бути в Комітеті й виконувати певну працю, то треба принаймні слухати закликів і порад Комітету, хоч читати добре вияснення у справі збірок і т. п., якщо хочемо, щоб всі ми вивязались розумно й чесно з тих завдань, що ми їх собі поставили минулого року в Вашінгтоні. Це відноситься як до політичної так і гуманітарних справ. Колиж хто іде тому наперекір, то тим він справі не помагає, а шкодить тільки тій праці, яка упляновна.

ДВІ НОВІ КНИЖКИ ПРО РОСІЮ

Появилися дві книжки, які зачіпають Росію. Це **Фінляндія завсігди**, яку написав американець Годсон Стровд, а друга — **Робітники перед і по Леніні**, яку написала Маня Ґордон (С. Струнська). Обидві книжки, як можна сподіватися, пишуть про російську політику, внутрішню і заграничну.

Годсон Стровд провів чимало часу у Фінляндії, й подібно як Гемінґвей в Еспанії, захопився країною славного композитора Сібеліюса та Нурмі, славного фінського бігуна. Він приглядався як фінський уряд розбудовував життя країни, як росли фінляндські кооперативи, розвивалася музика, література та будівництво. За час незалежности нової Фінляндії, оці працьовиті та спокійні фінляндці зуміли розбудувати свою країну і поставити її на такий високий ступінь цивілізації, що позаздростити їм може не одна західньо-европейська нація.

Якраз по повороті письменника до Америки, Совети, наслідуючи тактику Гітлера в Чехословаччині та Польщі, почали таку саму війну проти Фінляндії. Совєтський уряд проголосив цілому світови, що Фінляндія „провокативно обстрілює Росію". Отже, бідна та безборонна „країна робітників та селян" мусіла оборонятися проти могутньої імперії Фінляндії! І бідну Росію забрало аж 105 днів, що вона могла кудись зайти, а саме, до „перемиря", на основі якого Совети дістали скравок фінляндської території.

Нема Байрона, щоб міг оспівувати віршом боротьбу такого народу як фінляндський. Та багато американських журналістів та письменників увіковічнили імя Фінляндії у своїх писаннях, за її геройську оборону перед наїздником. Чи пригадуєте собі повні подиву писання Ліленда Стова (який одержав літературну нагороду Пулітцера)? Або чи пригадуєте собі драму Роберта Е. Шервуда про славну поставу Фінляндії проти брутального наїзду московських большевиків?

До тих надбань додає ще своє слово й Годсон Стровд. Його докладний гляд того всього, що зробила Фінляндія від 1920 р., є свого роду осудом тих „здобутків", якими чваняться совєтські пропаґандисти. Книжка справедливо кладе московських большевиків на їх призначене місце: поза коло цивілізованих народів.

—o—

Друга книжка написана Манею Гордон, описує життя робітників перед приходом большевиків до влади і тім. Авторка стверджує, що не „треба обороняти конечно підмінованний Распутіном режім Миколи II., щоб відкинути совєтський міт", себто те, начеб то робітникам за совєтської влади живеться краще, ніж передтим. „Навіть перед знесенням кріпацтва в 1861 р. не були московські маси так оголочені зо всього як тепер, по двацятьох роках комуністичної влади", пише авторка, що належить до російських соціял-революціонерів, отже тих, що підготовили ґрунт під прихід большевиків до влади. Вона твердить, що вірить в демократію, але противна комунізмови. Описуючи „сталінську конституцію" з 1936 році, стверджує, що вона є грубим жартом над обездоленими російськими масами. Совєти бавляться конституцією так як бавився цар Микола II. конституціями чи парляментарними обіцянками в Думі.

Гордон вірить у будуччину не тільки Росії, алі цілого словянства. Вона пише: „Не цей цивілізований і культурний німець, але вічно воюючий словянин є надією демократії в Европі. Ніхто дорожче не заплатив за ідеал свободи як російський нарід. Його перемога стане гробовим цвяхом для деспотизму по цілому світі".

Хотілосяб вірити в це, що пише Маня Гордон. Та чи російський нарід справді вірить у демократію і чи її хоче? Чи підвихований і заправлений він до того, щоб сам собою міг правити без Охрани, Чека чи ГПУ? Пригадуємо, що недавно сказав бувший американський амбасадор до Росії, Булит, про свою розмову зо Сталіном. Цей останній мав сказати: „Бути президентом Злучених Держав Америки, це дуже тяжка річ, бо там треба радитися аж 130,000,000 людей, що треба робити". В Росії, продовжав Сталін, все йде скорим темпом, бо як можна догадуватися, ніхто не питає 190,000,000 „вільних горожан", що саме задумує голова держави чи уряд робити. За таку цікавість, щоб знати, що робить уряд, ГПУ висилає на Соловки або ставить під стіну!..."

І питання, чи ці росіяне, що виховані поза межами СССР, перевиховалися на справжніх демократів, І чи, колиб прийшли до влади в Росії, заперестали політику поневолення слабших народів. Чи про цих росіян думає пані Ґордон? Коли так, то варто привітати такий відрадний рух хочби серед московських академічних кол. Бо колиб це була правда, тоді Україна, Білорусь, Кавказ (Грузія й Вірменія) та Балтийські держави нарешті дістали від москалів хоч теоретичне право на своє самостійне життя.

Та покищо, таких відрухів мало. А нові книжки про російську захланну політику назовні, та хаос і терор в середині, освідомляють світ, що Росія не є жадною демократичною державою, а такою деспотичною, якої ще в світі не було.

Д-р Олександер Кошиць.

ОГЛЯД УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

(Короткий начерк докладу, що його виголошено на Колюмбійськім університеті, дня 14. березня 1941).

Цьому розмахови музикотворчости України XVII. ст. сприяла діяльність наших Церковних Братств — Острожського, Львівського, Луцького й інших, а особливо Київського з його знаменитою Академією. Взявши в свої руки провід у народній освіті та церковному життю, Братства заводять в школах науку співу, організують чудові хори, утворюють шкільні театри, поширюють музичну справу в масах, посилають своїх учнів закордон для вищої освіти европейської, і прокладають шлях велетням української церковної музики М. Березовському (1745—1777), Д. Бортнянському (1751—1825) та А. Веделю (1767—1806). З працею цих композиторів наша музика сходить на вершки европейської. А заразом започатковується й нова ділянка світської музики — оперова. І хоч в творах їх наша церковна музика переходить на італійські шляхи, але в первнях її залишається український національний підклад. Особливо у Веделя, в творах якого сплились в італійськім оформленні Лаврський спів, Бурсацький Кант, Козацька Дума й Українська народня пісня.

Цей могутній порив українського музичного ґенія в XVII. і початках XVIII-го століття, був наслідком загального піднойму творчих сил української нації в боротьбі за своє існування й державність. З політичним занепадом завмирає і українська музична творчість до будучого зриву й відродження нації в 1917 році. Разом з автокефалією Української Церкви повстає й нова музична школа церковної композиції, підкладом якої стає українська пісенна творчість як у вільній композиції Стеценка, Леонтовича, Кошиця, Петрушевського, Яціневича, Гончарова й інших так і в гармонізації Ірмолойних напівів Кошиця, який звязує народну мельодію з старо-Ірмолойною і старається відновити давню церковну традицію, перервану в XVIII. ст.

Треба нагадать, що ми маємо особливий рід композиції, так звану „Аранжіровку народньої української пісні". Професор празького університету Зденек Неєдлій дає найвище признання цій ділянці нашого мистецтва й називає її „мистецтвом високим, оригінальним і самобутнім", що перевищує обробку народної пісні в інших народів. Пісня завше тягла до себе уяву наших компоністів і ми бачимо, що вже в інтермедіях до шкільних драм та траґедій XVII.—XVIII. ст. вона грає видатну ролю й аранжується на хор, хоч дуже примівитно. А в творах батька новітньої української музики М. Лисенка (1842—1912) вона набирає рис і значіння високохудожньої мистецької праці. З творами Лисенка утворюється в цій ділянці музики особливий „Лисенківський" напрямок, якого головною засадою є „український характер" цілого, а засобом — „підголосочне" голосоведення, оперте на характері народньому. До цього напрямку належать: прямі співробітники Лисенка - Кошиць, Стеценко Яціневич, а далі Ф. Колесса, Барвінський, Людкевич, Ярославенко. Далі від цих засад та базуючись на загально - музичному ґрунті стоять Леонтович (1877-1810), Степовий (1880-1820) й Ступніцький. До напрямку Леонтовича належить живучий в Америці М. Гайворонський.

Варто згадать тут і про неґативне хоч і природне явище в нашій музиці, так звану „урбанізацію пісні".

Українська напівінтеліґенція, відірвавшись від народу, за відсутністю музичної освіти та смаку, з природного потягу до рідного, але незнання його, та з панської погорди до всього народнього, — спотворила українську пісню на нудно-солодкавий, сентиментальний напівроманс з дешевою мельодією, перекрученою з народньої, та можливостями легкого ґітарного акомпаніяменту. Ріжних впливів тут не обратись: є тут і польські, і німецькі, і російські, а кількість цього мотлоху необчислена. Шкідливість його полягає в тому, що він викривлює поняття „української музичної національности", та дає в руки наших ворогів зброю для доказу нашої „національної неориґінальности" та духової нікчемности в самім широкім значінню слова. Пишним цвітом розцвіло це сміття в творах комп. Давидовського („Кобза", „Бандура", „Україна" і т. п.). На Великій Україні все те має утерту назву „Давидовщини" і кожний культурний чоловік, не тільки музикант, старанно поборює ту язву. На великий жаль вона перекинулась і в Америку і просякає і без того вбогий репертуар наших хорів. Виконавцям і диріґентам варто звернуть на це увагу.

Оперове украніське мистецтво починається майже тоді, як і европейська (флорентійці, 1600 р.). Початок його треба шукать в інтермедіях до шкільних драм та містерій XVII ст. (Ґаватович, Св. Дмитро Туптало, Л. Баранович й ін.). Згодом, в XVIII. ст. опери Бортнянського (Алкід, Квінт Фабій, Сокіл, Стратоніка), та Березовського (Демофон) виставляються уже по театрах Европи. й уявляють собою фахові оперові праці. Але говорить про їх український характер нема підстав. Правдива українська національна опера, перейшовши шлях дилетанщини через Гулака-Артемовського, Аркаса, Вахнянина, Вербіцького, Оічинського та Воробкевича, зразу стає на весь зріст у Лисенка в половині минулого століття. А нове покоління компоністів підняло її на верхи сучасности, внісши в оперове письмо всі новіші здобутки европейської музики. Требаб багато місця для характеристики й перечислення творів музиків нової доби. Не бракує там і ріжних напрямків, включно по так званий модернізм (Лятошинський, Рудницький), але правдиву їх оцінку може дати покищо критика, а не історія.

Разом з опефою розвивається інтенсивно й наша інструментальна музика всіх родів від симфоній до камерних творів, та дрібних пес.

Ось так стоїть тепер справа з оперовою та інструментальною музикою. Сучасний закордонний світ починає з нею помалу знайомитись в концертах українських музик (Микиша, Рудницький в Европі, Придаткевич і Углицький в Америці). Що торкається хорового мистецтва, то на Україні його прапор не схиявся ніколи. Україна була завше скарбницею хорового мистецтва. Ще літописи свідчили про хоровий народній спів. „Студійський Устав" Київської Печерської Лаври говорить про нього й піклується ним в XI. ст.; твори наших компоністів з XVII—XVIII. ст. на 4, 8, 12, 24, і 32 голоси, кажуть нам про його високу техніку; хори наших Братств зачаровують чужинців (Гербіній 1675 р., діякон Павло Алепський 1654 р.); російська Царська Капеля складена з українців, під управою українця Бортнянського дивує співом Гайдна й Бетговена у Відні 1769 р.; приватні капелі при дворах панів, гетьмана Розумовського, при церквах і катедрах співають найскладніші твори; знаменита Капеля Я. Калішевського, при церквах і катедрах співають найскладніші твори; знаменита Капеля Я. Калішевського (1840—1920) при Київській Софії вважається композитором П. Чайковським за найкращий в Европі хор, а Республиканська Українська Капеля проф. О. Кошиця в своїй світовій подорожі 1919—1924 рр. здивувала весь культурний світ своїм мистецтвом і принесла лаври триумфів як українській пісні так і українському народові. Тепер деякі з наших мистців працюють в Америці на славу української музики: Кошиць, Гайворонський, Рудницький, Придаткевич, Углицький, Голинський, Любка Колесса й інші.

Отже українська музика до цього часу мала завше в своїй підкладі творчість народу як ґрунт і дороговказ для українського національного напрямку (щоби бути музикою „українською" по суті, а не териториіяльно). Той сутонародній підклад, відогравши ролю будівничого в давні часи, викликав і ренесанс української нації. Він теж запліднює й нове славне будуче української музики, яка вже приготовилась до нового орлиного злету. Давши майстрів світової слави, вона чекає на свого месію.

(Кінець).

ЮЛІЯН ТАРНОВИЧ.

ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ

(48)

В тій цілі мається в кожному селі вибрати по 5 членів, що у всіх справах мають відноситися до „Русскої Ради" в Гладишеві. Повстала так звана: „Лемковская Республика". По селах почались вибори згаданих членів, які збирали складки на поїздку делеґата, що його і сама „Русская Рада" не знала, куди висилати. Заряджено дальше вибір в кожній громаді т. зв. „сільського суду" з 4. членів, які зложивши в церкві присягу, мали розсуджувати менші проступки громадян і т. д.

Польська влада телєрувала зразу віча й зарядження „Русскої Ради", бо була заслаба та неупорядкована, а до цього сподівалася, що боротьба українців і москвофілів — вийде її на добро. Одначе, вже в грудні 1918 р. Польща вже більше стає приглядатися та інтересуватися розполітикованою Лемківщиною, насилає своїх „леґіонерів" (так звано скарбову сторожу), присилає покликуючі карти до польського війська, жадає вибору ріжних комісій і т. і.

Міжтим вертають полонені з Росії, що ріжними дорогами через Галичину добиваються домів. Багатьох з них були в українському війську, довше в нім служити не хотіли, лишень чимскорше втікали домів, приносячи синьо-жовті відзнаки на шапках та найріжнородніші вісти з перебігу українсько - польської війни.

Нарід дочувся дорогою через угорську Україну, що в Станиславові дня 3. січня 1919 р. проголошено злуку цілої австро-угорської України з Великою Україною. Набрав знову надії, бо до злуки мала належати й Лемківщина, та що поміч молодої держави недалека.

Побачивши те, москвофільські коріфеї (грецьке слово: провідники траґедії) стали розбиватися за тим, щоб Лемківщину приділено, покищо, до Чехо-Словаччини. По відбуттю тайних сходин „Русская Рада" рішила вислати з цим бажанням депутацію до чехів. Про виїздку членів цеї ради ходили ріжні вісті: чехи принялиб лемків під свою „високу руку", як на це пристане Україна, закидали лемкам байдужність до своєї власної держави. Ба, навіть сам головний делеґат до Чех, о. Юрчакевич, признав, „що найліпше булоб, якби лемки „соединилися" з українцями Східньої Галичини". Говорилось і таке, що чехи склонні прилучити Лемківщину до своєї республики, доки не відбудується Росія! Таке жадання поставила „Русская Рада" на вічах у Фльоринці, Брунарах коло Грибова, в Криниці та других місцевостях.

Польські часописи зняли з цього приводу крик, звертаючи увагу польської влади на цю роботу „почцівих старорусінуф". В дописі з Нового Санча „Інтриґі ческо-російске на Лемковщизнє", краківський Іл. Курер, представивши аґітацію старо-русинів за прилученням Лемківщини до Чехо - Словацької Републики, при помочі проголошення чеської влади, поширюваної під заголовком: „Гляс рускего ліду" та виданої по чеськи і українськи, жадає, щоб польська влада занялася цею аґітацією, бо „єст жечон неслиханон, аби в паньстве нашем спори найрозмаітшеґо родзаю прецлічкуф і чарносеціньцуф безкарнє ґрасовали по цалем Покарпацю!" На чолі старорусько-ческо-словацької акції стояв посол до галицького сойму Курилович, нотар зі Сянока, адвокат з Мушини д-р Гассай, який перебував як староруський муж довіря при чеській владі в Празі, бувший посол до угорського сойму — д-р Ан. Бескид з Пряшева, редактор „Голоса Русскаго Народа" в Пряшеві — Дмитро Вислоцький і інші. Проклямація з 9. II. 1919 року заявляє в імені лемків, що „від нині уважається Лемківщину як автономічну часть Чехо-Словацької Републики". А пряшівський „Голос Русскаго Народа", орґан „Карпато - Русской Народной Ради", в дописі з Лемківщини „самимъ рѣшительнимъ образомъ" протестує проти „дѣлення Карпатской Руси и требує на основанію права самоопредѣленія народнаго ґолосованія въ сѣверозападнихъ Карпатахъ на т. зв. Лемковщинѣ". Цей плян плебісциту зацікавив наших лемків, одначе загал дивувався, чому угорські українці не жадають такого плебісциту на Чехо-Словації. Вправді говорено тут про якесь прилучення уьорської України до Великої України, та що українські війська заняли вже Мармарош - Сигот, Гомонну... Одначе, це були лише вісті, які серед тодішніх часів не належали до рідкости...

Міжцим лемківські делеґати їздили по Чехах, нараджувалися, торгували, пирували, а нарід годувався вістями, ждав та туманів...

(Дальше буде).

ОГЛЯДАЛИ ІСТОРИЧНИЙ ВАГОН З КОМПІЄН

Не зважаючи на непогоду, понад сто тисяч берлінців пішло оглядати той славний вагон з Компієн, в якому було підписане в 1918 році примиря аліянтів з Німеччиною. Оглядачі складали при тому жертви на потреби армії крім вступу, що виносив 50 феніґів.

НА РІЖНІ ТЕМИ

ПІДДЕРЖАВ?

Доносять з Югославії, що італійські жовніри масово втікають з грецького фронту в Альбанії та стараються добитись до Сербії.

Такі вістки наспівають зараз по вістках, що до Альбанії приїхав був сам Мусолінії, щоб роздути наново пригасаючий военний запал.

Поїхав дуче назад до Італії, а його італійські льви дають драла до Сербії. Чи не ждали, що він лишиться з ними?

ЯК ВІН ЇХ ПІДПАЛЮВАВ?

Через те, що цілу візиту Мусолінія до Альбанії держано в тайні, не можна тепер дізнатися, в який спосіб дуче старався підбехтати відвагу своїх львів.

Лишень догадатися можемо, як це він робив. На тиждень перед виїздом до Альбанії він говорив через радіо до італійців про невдачі в Альбанії й Африці. Всі замітили, що дуче відступив від своїх давних звичаїв: не говорив, що потомки римлян переможуть увесь світ, але признавав невдачі, не запевняв, що Італія покладається на себе, але покладав надію на німців. Такі вибрані вислови свого словника, як шубравці й гаддя зарезервував для італійців, що не вірують у його перемогу.

Чи не поїхав він в Альбанію, щоби сказати ці слова італійським воякам?

ЩЕ НЕ ЗЛОВИВ, А ВЖЕ СКУБЕ

На мурах у Римі розліплено великі афіші (оповістки) проти Злучених Держав. Притокою до цеї кампанії, що йде рівнобіжно за кампанією преси, було ухвалення закону про пожичку-аренду, себто про допомогу для Англії.

Афіші заповідають, що Італія покарає Злучені Держави. Гм. Якби так дучеві та ще роги, тоб увесь світ перебив.

ДЕ ВОНИ?

Карл Брандт, бувший професор рільничої господарки в берлінському університеті, а тепер економіст Інституту Розсліду Поживи при Стенфордськім університеті в Каліфорнії, дає цікаві причинки до клапотливого для американців питання допомоги для голодуючих країв Европи.

Каже він у своїй статті в великому місячнику „Форен Аферс", що Німеччина заряджує поживою обережно. Зібравши поживу, уряд розділює її з неменчою увагою. Найперше право до поживи має „воююча каста", Гештапо (тайна державна поліція) і партійні міліціонери. За ними йдуть фахові, а для війни доконечне потрібні робітники. На другому кінці лінії стоять люди, що не можуть робити роботи, старі й хорі. На самому кінці: люди в домах божевільних, у концентраційних таборах і жиди.

Не знаю, чи така клясифікація заохотить американців слати поживу під заряд німецького уряду.

ЯК ЦЕ ПОПРАВИТИ?

Каже летун Чарлз Линдберг, що американські ґазети стоять під впливом Англії.

Мовляв, вони дають першенство англійським новинкам, котрі поменчують перемоги німців, а підбільшують удачі англійців.

Людині, що має звязки з грошевитими людьми, не повинно так бути важко направити: Чому не заснувати ґазети, яка цього не робила би?

ХТОЖ ТОМУ ВИНЕН?

Іритуються американські ґазети, що Линдберг говорить річи, які їм не подобаються. Звісно, іритуються, бо знають, що словам Линдберґа прислухується багато людей.

Але хто ґазетам тут винен, що люди прислухуються Линдберґові? Хто передовсім тому винуватий, що цього „літаючого дурня" зроблено героєм?

Починувався раз перед македонським королем Александром, що завоював був майже весь тоді цивілізований світ, один перс тим, що кидав горошинами крізь маленьку дірочку. Король казав йому дати в нагороду мішок гороху.

Чи звертав би хто дуже увагу на Линдберґа, якби він виписував димом оголошення для „Локі Страйк"?

КАПІТАЛІСТИЧНА АМЕРИКА Й СОЦІЯЛІСТИЧНА РОСІЯ

Тижневик „Тайм" оповідає про пригоди Петра й Івана Стефаників, що вибралися з Канади до советського союзу. По цікавих пригодах добилися вони до границь Сибіру.

„Чого ви приїхали сюди?" спиталася їх гранична сторожа.

„Ми приїхали будувати соціялістичну державу", — відповіли Стефаники.

Їх пущено до краю, але в найближчому більшому місті їх стали ближче допитуватися. „Чим ваш батько?" спиталися аґенти Ґепеу.

„Фармер", відповідає старший, і оповідає далі про свого батька в Америці: „Він має 160 акрів землі, 38 свиней, фармерську машинерію, 4 коні, 15 штук худоби".

„Ага", каже йому аґент, „то ваш батько кулак". І посадили Петра й Івана в тюрму як обвинувачених за шпіонаж.

Та доказів проти них не було й їх пущено на волю. Вони дещо ощадили гроша, продали свій американський фотоґрафічний апарат і пустилися пішком через Сибір, перебилися до Китаю, мандрували Китаєм, добилися до Індії, попали там у тюрму, але звідти добулися на волю й до Китаю, звідки мають надію дістатися назад до Америки.

Понад рік вони були в дорозі, повній пригод і небезпек. Нíщо й казати, що мали вони неодну нагоду й життя втратити. Одначе чи не оплатилися їм ці всі пригоди й невигоди добутим знанням?

НЕ БУВ СТРАШНИЙ?

Московські „Ізвестія" розписалися про московського царя Івана Грізного, що досі уважався вершком жорстокости й нелюдяности.

„Ізвестія" не перечать, що Іван Грізний був жорстокий. Часопис признає, що Іван хлопцем любив бавитися скидаючи з веж Кремліна котів. Ставши царем, він залюбки справляв масові вбивства. Він у приступі люти убив свого сина.

Одначе, це все для „Ізвестій" нічим. Мовляв, для оцінки Івана Грізного важніші його державні заслуги. За „славні діла для держави" „Ізвестія" дарують Грозному все.

Не знати, чи дочитаються люди між стрічками, до кого це все писання відноситься. Бо чейже не за царя з 16. століття тут іде справа..., а за когось далеко ближчого до нас часом...

Тому й вся ця оборона Івана Лютого й все це величання його славним мусить підняти в читачів питання: Чи не діється щось в цьому царстві такого, чого ми звідси й не бачимо? Каже наш нарід: де кадять, там відай щось чути.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

„СТАРІ І МОЛОДІ".

Читаючи редакційну статтю „Свободи" з 17. березня ц. р. під заголовком „Піднести рівень громадського життя", здається, що до неї нема що додавати, так все ясно сказано. Стаття до певної міри оправдує старшу еміґрацію, яка десятками літ мусіла сама вести громадську роботу, не маючи молодих сил, з університетським образуванням, яка тут моглаб двигнути нашу еміґрацію на вищий рівень. Бо стара еміґрація мала мало таких одиниць, які мали вище навчання. Народня робота спочивала головно на плечах таких людей, що в найкращому випадку мали по кілька ґімназіяльних кляс, а то й кілька кляс народньої школи. Бувало часто і таке, що провід мусіли надавати люди, які були зовсім неграмотні. Вони вивязувались так як вміли, деколи навіть зовсім добре.

Нині вже маємо значне число молоді, що покінчила університетські студії. Проте вона не оправдує вповні тих народніх надій, які покладала на них старша еміґрація. Мало розходиться книжка з українським змістом, видана по англійськи. Відносно мало молоді являється на ріжних відчитах. Замало інформацій напливає з боку цеї молоді до місцевої суто американської преси. Все це вина тої молоді, чи її певної частини.

Але, виринає питання, чи це справді вина самої молоді? А може це вина старих, що не навчили молоді якслід? Каже приповідка, „яке дерево, такий клин, який батько, такий син". Інша приповідка говорить: „Нагинай галузку поки молода". Може старші не нагинали цеї галузки?

Ми маємов дійсно далеко більше молоді з університетською наукою, ніж її бачимо серед наших орґанізацій. Та часто буває таке, що ми самі її відтручуємо. Дуже часто трапляється таке, що старші не хочуть молоді допустити до слова, до проводу. Мовляв, це молоді, не мають досвіду, не знають, як має бути. Врештою, як це буде виглядати, коли старі будуть молокосів слухати? — Така навичка в старих, привезена сюди ще зо старого краю.

А наслідки такого поступовання такі, що знеохочена молодь зовсім відскакує від наших орґанізацій і лишає старших самими. На підтвердження цих слів кожний може сам знайти докази в своїй громаді. Ось тепер відбувались річні збори в ріжних наших орґанізаціях. Скільки молоді ввійшло до урядів?

Якщо би бажаємо, щоб молодь справді йшла нашими слідами і ставала в ряди чи до проводу, наших ріжних інституцій, то мусимо ступнево заправити ту молодь, давати їй нагоду набирати досвіду провадити іншими. Нехай зпочатку молодь це робить під надзором старших. Але, нагоду керувати орґанізацією вона таки мусить дістати, бо де дістане знання і досвіду? В вищих школах вона набере іншого, наукового знання. Але орієнтуватись у своїх українських орґанізаціях і в українськім громадськім життю вона мусить навчитись тут, серед нас, а не в високій школі. Щойно коли ми зо свойого боку зробимо все, щоб притягнути молодь, будемо мати право винувати молодь, як вона в чомусь не допише і нас розчарує.

М. Горний, Шікаґо, Ілл.

СТАВАЙТЕ В РЯДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКИЙ Є НАЙБІЛЬШОЮ І НАЙСИЛЬНІШОЮ УКРАЇНСЬКО - АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАПОМОГОВОЮ ОРҐАНІЗАЦІЄЮ.

З ДНЯ

КОНЕЧНА ПОТРЕБА.

Під таким заголовком наше „Ди Юкрейнієн Віклі" надрукувало 11 березня ц. р. редакційну статтю, порушуючи в ній одну з найважніших у сучасну пору українських справ. Стаття звучить:

„Без огляду на це, на скільки оправданим є наше обурення на Велику Британію, за її споводну рівнодушність до українських домагань волі, всетаки залишається сумний факт, що дотепер ми не зробили нічогісько, аби змінити цю рівнодушність на такий спосіб, щоб це вийшло на користь Україні. Наше недбальство в цьому відношенні є найбільш яскраве в тім, що ми не зуміли дотепер закласти в Лондоні якогось репрезентативного українського комітету, або місії, з завдання здобути там піддержку для української справи".

ЛОНДОН — ВАЖНИЙ ЦЕНТР.

Далі говориться: „Коли ходить про війну і її будучі висліди, Лондон нині є фактично центром не лиш Великої Британії, але навіть Америки. Бо через ухвалення в конґресі „ліз-ленд" закону, Америка дефінітивно зобовязалась помагати Британії в її военних зусиллях до кінця і можливим є, що буде в тім відношенні слідувати за її провідництвом. Для того ініціятива, а певно й останнє слово в усіх военних справах лежатиме відтепер не так у Вашинґтоні, як Лондоні. Це, здається, в Лондоні американсько-англійські военні цілі накреслюються. Це в Лондоні, після всякої правдоподібности, також формується нині уклад, який наступить по англьо-американській перемозі. З цеї причини кожна нація, мала і велика, багата і бідна, вільна, чи поневолена, бажаюча перемоги для Британії, має там своїх представників і свою пресу, якої завданням є здобути піддержку від англьо-американського світу для тої справи, яку вони заступають. Проте 45-міліонова українська нація не має там зовсім свого представництва".

„БЮРО" — ОДИН ЧОЛОВІК.

„Там справді є мале українське бюро", продовжає згадана стаття, „і без сумніву, воно робить все, що може і що дозволяють йому його засоби. Та в ніякому разі це бюро не може рівнатись до тих урядів на вигнанню, чи комітетів, чи місій, які позакладали там інші національности. Це є кричучим стидом, що такою є ситуація. А всетаки воно так є, і воно залежить від нас, американців українського походження, щось зробити в тій справі. Ми є в найкращій позиції це виконати. Бо разом з нашими канадійськими краянами нас є відповідне число і ми маємо відповідні ресурси створити правно заступаючий, авторитетний український репрезентативний комітет в Лондоні. Одначе, чи ми це зробимо, чи ні, залежатиме це від того, скільки матеріяльної піддержки ми захочемо жертвувати з наших кишень на вдержання такої місії. Ініціятива в тій справі, зрозуміло, лежить в Українськім Конґресовім Комітеті в Америці".

ОБМЕЖЕНА ПОМІЧ.

Далі в тій статті говориться, що праця нашого комітету буде, безперечно, натрапляти на труднощі, бо Англія, яка не хоче в теперішню хвилю провокувати Сталіна, буде обережно ставитись до праці цього комітету. „Всетаки", говориться там, „нічого не може перешкодити Америці і Англії дати бодай мале „неофіційне" заохочення для справедливих українських аспірацій. Фактично, таке поступовання з їх боку лише скріпить значно їх власне відношення до Сталіна".

ПРАВИЛЬНИЙ ПІДХІД.

Думки висказані в наведеній статті є настільки правильні, що варт їх тут передрукувати й по українськи. Лондонський ґрунт українці все занедбували, а опісля нарікали, коли Лондон знанедбував їх.

Правда, доривочно посилалось туди час до часу поодиноких представників, подібно до того бюра, що й нині там існує, а яке також складається з одного молодого чоловіка. Воно теж розпоряджає мізерними фондами. Майже з правила тим людям не давано ні належних матеріяльних засобів, потрібних для такої важкої роботи, ні моральної піддержки з боку широкого загалу, чи бодай якихось кількох сильних орґанізацій. Не давано також інструкцій в справах активної політики, тільки обмежувано їх політику до деклеративних „погроз", мовляв, „ми ніколи не погодимось".

Найвища пора, щоб ми в тій справі щось ґрунтовно почали. Сповнення цеї історичної місії лежить у першу чергу на нас, людях українського походження, живучих у західній півкулі, чи на еміґрації в інших краях, належачих до англьо-саксонського політичного табору.

З РЕЙДУ БРИТІЙЦІВ НА ЛЬОФОТИ. Англійські жовніри випускають з бочок припаси трану, щоби він не попав у руки німців, котрі його вживають для виробу вибухових матерій.

ШІКАҐОВСЬКА ХРОНІКА

подав Степан Куропась.

Шкільні дентистичні клініки покликано до життя в нашому місті. Причиною того зарядження є це, що при наборі рекрута показалося, що найбільший відсоток непринятих до військової служби становлять ті, яких зуби не є в порядку. Таких рекрутів є аж 17%. Тому, що здоровля людини залежить від добрих зубів, завданням яких є добре пережування поживи, то тих, яких зуби не є в доброму стані, вважається за неспосібних до твердої військової служби. Бо ходить тут не лише про зуби, як показалося при перегляді шкільної дітвори. Стверджено, що 80 відсотків дітей в публичних школах мають зіпсовані зуби, та що великий відсоток тих дітей терпить в наслідок зубних ушкоджень на недуги серця, шлунок, нестравности й інші недомагання тілесних органів. А всі ці недомагання виступлять повною парою щойно тоді, коли людина дозріє. Причиною лихого стану зубів у дітей і рекрутів не є дієта, як можна було догадуватися, а недобра гиґієна устної ями і зубів, коротко сказати замало уживано щітки до зубів.

Що до старших людей, то Конвенція Дентистів, що відбулася дня 17. лютого в Шікаґо, ствердила, що причиною їхнього лихого стану зубів була депресія. Люде просто не мали грошей на реґулярні направки чи оглядини зубів. А не маючи грошей, мусіли зуби виривати, щоб не терпіти болю.

Литовський День Незалежности святкувала литовська громада нашого міста виїмково дуже врочисто. Минулими роками литоці були поділені на дві групи: націоналістів-католиків і соціялістів. Цього року зійшлися разом, щоб по 22 роках литовської незалежности відсвяткувати нову траґедію Литви. Молилися цього року литовці у всіх 15 литовських костелах, молилися гаряче і взивали помочі не лише по костелах, але і бенкетах і публичних зборах, що відбулися з нагоди Дня Незалежности Литви. На великому зібранню литовських патріотів в авдиторії „Рілті Борд" промовляв литовський конзуль Петро Давзвардіс, який дальше урядує. Він говорив, що хоч на хвилину зникла маленька Литва з карти Европи, ось та Литва, що нікому не шкодила і своєю величиною не могла бути пострахом для нікого, то жиють ще литовці, які знова в слушний час висвободять край свій з неволі, в яку він по 22-літній свободі попав.

Шікаґо є містом конвенцій. Лежить воно у вигідному положенню з догідним комунікаційним полученням на всі сторони Злучених Держав. В минулому році відбулося тут 830 ріжних конвенцій, в яких участь взяло один міліон 80 тисяч делягатів. Делеґати стратили в Шікаґо на прохарчовання і готелі 60 міліонів долярів. А цього року в місяці січні відбулося у нас вже 111 конвенцій.

Таке велике число конвенцій відбулося у нашому місті не тому, що люде полюбили Шікаґо. Щоби дістати ріжного рода конвенції і вистави до Шікаґо, то „Шікаґо Асосієшен оф Камерс" мало окремих аґентів, що проїхали 94,125 миль потягом, автом чи літаком, щоби дістати конвенційний бизнес до міста. Минулого року протрачено 48,000 долярів на ріжного роду відвідини згаданих аґентів у ріжних впливових осіб чи секретарів товариств, на це лише, щоб в будучности колись дістати їх конвенції до Шікаґо. Але такі витрати оплачуються, бо як обчисляють статистичні знавці, за кожних 88 центів таких витрат приноситься містови 1,000 долярів конвенційних витрат чи там конвенційного бизнесу. З цеї тисячки 200 долярів дістають готелі, а решту інші торговельні підприємства.

ЧЕРЕЗ ПОДАТКИ — ВАНДРУЮТЬ

ҐРІНИЧ (Масачусетс). — Стейт Масачусетс, головно та частина, що граничить з Весчестер Кавнті, стейту Ню Йорк, користає з того, що в Ню Йорку є вищі стейтові податки. Багато людей з нюйорського стейту випродують свої маєтки і переносяться до стейту Конетикат, бо там менші податки.

КИТАЙ ЖДЕ НА ЛІТАКИ З АМЕРИКИ

ЧУНҐКІНҐ. — Ченг Кай-шек заявив, що він готовий розпочати велику офензиву проти Японії, а тільки ще жде на більшу скількість літаків з Америки.

ЛІТАК ПОСЕРЕД НЮ ЙОРКУ

НЮ ЙОРК. — З нагоди „летунського кадетського тижня" техніки летунської фабрики Куртіса спровадили окремі частини боевого літака на Таймс Сквер, в самім серці Ню Йорку і за чотири години його цілковито зложили. Цьому придивлялись сто тисяч осіб.

В. Сімович.

ВУК КАРАДЖІЧ

Дня 8. листопаду 1787 року у невеликій сербській місцевині Тршіч прийшов на світ великий сербський граматик і реформатор сербсько письменницької мови — Вук Караджіч. Із цього приводу тому чотири роки, коли то минало 150 років від його народження, сербські вчені кола владили величаві святкування у столиці Югославії, в Београді, та в містечку Лозниці, де Караджічеві доводилося ставити перші свої самостійні кроки. Святкування розклали на три дні і сполучили їх із викладами про Караджіча і його заслуги для сербського народу, з виставами в театрі, концертами, з провідинами Тршіча та з відкриттям т. зв. „Вукового Дому Культури" в Лозниці. У святі взяли участь університетські професори, представники міністерства освіти, мистці й т. д. Було це всенаціональне й державне свято — про яке ніхтоб не подумав у тих часах, коли жив і працював Вук Караджіч.

Алеж бо й Вукові заслуги для сербського народу незвичайно великі. Хоч серби вибороли собі були в тих часах деяку незалежність від Туреччини, мали вже від 1817 р. свого власного князя, Миколу Обреновича, то на письменницькому полі панував великий заколот, по школах учили не народньою сербською мовою, а — мішаниною з сербських, церковнословянських, а то й російських слів, і користи з цієї науки для народу було небагато. Для науки тієї мовної мішанини вживали граматики, що її написав серб Мразович, на основі славної граматики нашого вченого Мелетія Смотрицького (1578—1633). Алеж відомо, що це була граматика церковно-словянської мови, не — народньої української. І Мразович назвав свою граматику не — сербською, а — словено-сербською, на подобу того, як у нас аж до кінця XVIII. ст. і ще пізніш звали ту мову, що нею писали книжки — „словенорускою.

Взагалі між розвитком письменницької мови сербської з тих часів і української є дуже багато схожостей. Головно на західньо-українських землях, у Галичині, на Буковині й на Закарпатті. І там і тут народня мова дісталася до письменства не без довгої й затяжної боротьби. Прихильники мовної мішанини і в нас і в сербів сильно виступали проти народньої мови, вважаючи її простою, нездатною для письменства. Крім цього, підносили таку думку, що колинароднія мова запанує в письменстві, то це погано відібється на справах Церкви, що нарід чим далі, тим менше розумітеме ту мову, яку вживають у церковних книгах, і буде від Церкви відходити. Алеж минув якийсь час, і всі такі думки відпали, народня мова запанувала в письменстві і в нас і в Сербії.

А ту цілу боротьбу виніс на своїх плечах Вук Караджіч, беззастережний прихильник народньої мови в письменстві. Правда, у своїй праці він находив підтрим, алеж — у чужих. Одним із таких великих його прихильників був славний словінський граматик Єрней Вартоломей Копітар (1780—1844), сам основник письменницької словінської мови, вчений, що захоплювався народніми мовами, виступав проти мовної мішанини й дораджував усім словянам, між іншим і галицьким українцям, прийняти народню мову для свого письменства. Алеж між своїми Караджіч не відразу здобув собі прихильників. А вже таки найбільше виступав проти Вука сербський православний митрополит Степан Стратімірович (1757—1836), що сам теж займався граматичними справами, викидав із сербської мови грецькі слова, алеж воював проти чисто народньої мови.

Та ще не так сама народня мова колола в очі Стратіміровича і його однодумців, як правопис, що його придумав Караджіч для своєї першої збірки пісень (1814) та першої граматики живої народньої мови для шкіл. Був це правопис цілком фонетичний, себто, Караджіч уживав тільки таки знаків, що відповідають звукам, які в мові є; відкидав із церковної азбуки всі ті букви, для яких сербська мова звуків не мала, а для тих звуків, що їх церковно-словянська мова не мала, чи придумував нові знаки, чи вигрібував давно забуті, до того з латинської азбуки запозичив j, повикидавши значки я, ю, й та ін. Одне слово, він домагався, щоб писати, як чуєш, як говориш.

Цього свого правопису вживав він уперто у своїх писаннях, безнастанно його вдосконалюючи в нових наукових працях, у журналах, які видавав, у своєму великому листуванні, в численних розвідках та статтях, що їх поміщував у ріжних виданнях. Число його прихильників із року на рік зростало. Його реформи приняла школа, а згодом — сербське письменство й увесь сербський народ.

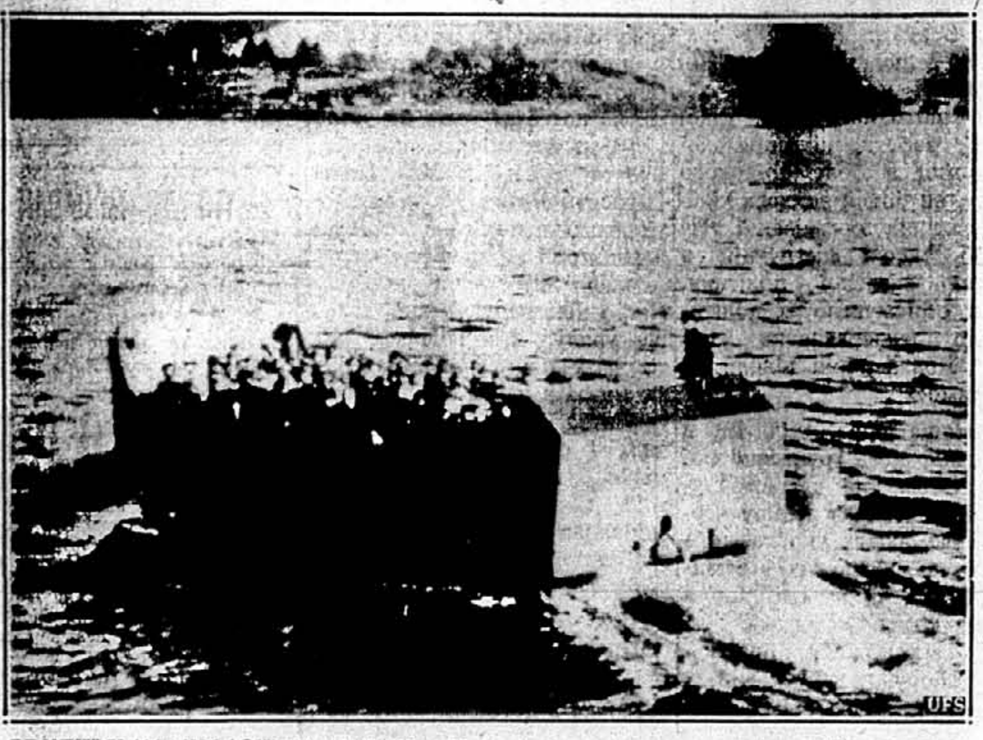
Та цим не обмежуються заслуги Караджічеві. Безсмертну славу здобув він собі виданням сербських народніх пі- Це був час, коли народньою піснею захоплювався ввесь світ, коли поети народню пісню брали собі за зразок для своєї творчости, а вчені займалися дослідами над нею. Не диво, що сербські народні пісні, головно пісні про бої сербів з турками, які Караджіч видав у Відні (нове видання 1841—1849), зацікавило всіх учених народознавців сходу й заходу Европи. Пісні ці появилися незабаром у перекладі на всі европейські мови, і про сербів, про їх минуле й тогочасне становище, заговорив із великим спочуттям для їх долі та з великим признанням увесь культурний світ. Таке саме враження викликали видані Караджічем народні сербські приповідки (1836), і головно — словник сербської народньої мови (почав друкуватися ще 1818. р.), що виявляв величезні скарби тієї мови, незнані ні тодішнім ученим, ні письменникам. Таке саме багатство народньої сербської мови виявляє Караджічів переклад Нового Заповіту (1847), за який довелося йому багато натерпітися від митрополита і взагалі від противників, а який й досі вважають за зразковий, дарма що від часів Караджіча появилося вже декілька перекладів Святого Письма на сербську мову.

Додати слід, що всі ці видання були сполучені з не-аби-якими трудношами. Караджіч, селянський син, самоук, що покінчив (хоч і добре) лише початкову школу й тільки самотужки поповняв своє знання, людина, що ніколи ніде довго не загріла місця, тиняючись по всіх землях, заселених сербо-хорватським народом, алеж порозділюваних у тих часах кордонами ріжних держав, чоловік, що тяжко заробляв на життя, міняючи раз-у-раз свої фахи, — той Караджіч видавав усі ці праці під своїм власним доглядом, часто не доїдаючи та залишаючи свою родину в холоді й голоді. Алеж початого діла ніколи не кидав, ішов певними кроками вперед, аж до — повної перемоги! Вмираючи в 77. році життя на чужині (24. січня 1864. р. у Відні), він міг сказати собі з чистим серцем, що на полі бою за святе діло залишився переможцем.

*

Караджічева праця полишила свої нестерті сліди не тільки в сербському народі, а — скрізь. Мав він не-аби-який вплив і на наше національне відродження, н. пр., у Галичині. Свою працю взорувала „Руська Трійця" на Караджічевій діяльности: народня мова „Русалки Дністрової" й її фонетичний правопис — це відгук Караджічевої реформи. Захоплювалися ділом Караджіча й наші полтовсько-харківські письменники, високо цінив його Шевченко. Сербські народні пісні, що їх світові відкрив Караджіч, перекладали в нас уже в 30. рр. XIX. ст. (надруковані вони вже й у „Русалці"), а в 1876. рр. видав у Києві поважний їх вибір, у гарному перекладі, цілою книжкою, відомий поет Михайло Старицький (1840—1904) та ще чистий дохід із книжки призначив на „користь братів-славян" (з нагоди повстання в Боснії й Герцеговині). Тоді, в 70. рр. XIX. ст., Караджічівський правопис мав великий вплив і на українських наддніпрянських діячів і письменників, і на ньому взорував свій правопис Драгоманів (т. зв. „драгоманівка"). Той правопис почали були і в нас перебирати деякі письменники (Франко, Павлик), та вчені (Огоновський, Степан Смаль-Стоцький, Верхратський) для своїх мовознавчих праць, алеж, із ріжних причин, він не принявся. Але й основна думка нашого сучасного правопису зхоплена Кулішем таки з Караджіча.

Маючи все це на увазі, та ще те, що Вукова боротьба виявляє так багато подібностей із нашою боротьбою — ми, українці, повинні теж згадати великого серба теплим словом, дарма що сучасне покоління сербів не то що не цікавиться нашим національним життям, але, здебільша, ставиться вороже до всіх наших національних почувань і визвольних змагань.

БРИТІЙСЬКА ІНВАЗІЙНА БАРЖА. — Ця світлина, переслана радіом з Лондону, показує ново придуману британцями баржу для вожения вояків через невеликі водні простори. Британія вжила вперше таких барж при нападі на норвезькі острови Льофоти. На одну баржу всаджують 50 узброєних людей. Перед баржі має сталеву захорону з дірами для 18 машинових крісів.

НАЦІСТИ ЗАПОВІДАЮТЬ СУД НАД ЖИДАМИ

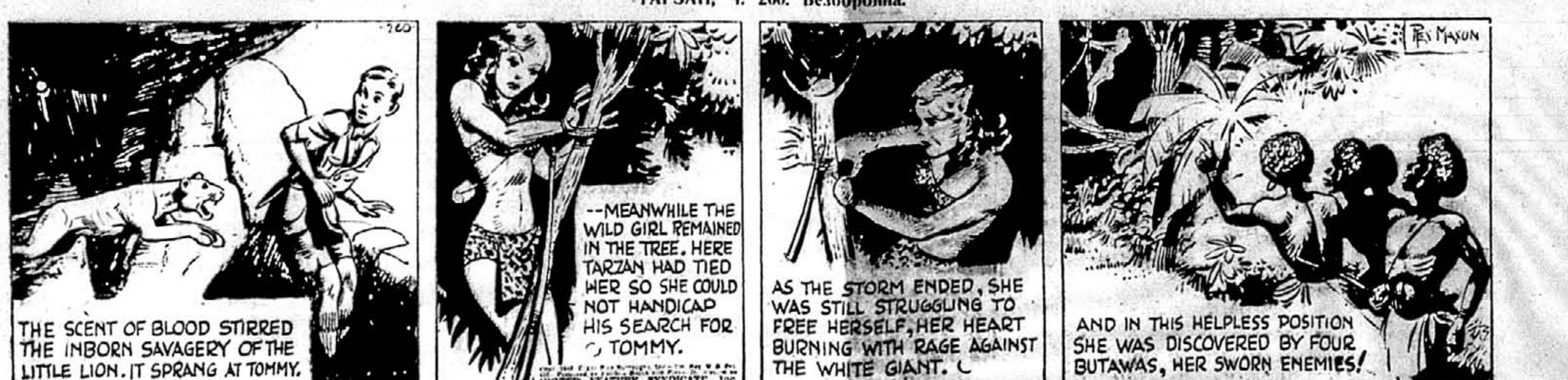
ВІДН. — Виявлено, що зараз по скінченню цеї війни націсти зачнуть велику „судову розправу", якою будуть намагатись показати, що існував „масонсько-жидівський заговір", щоб вбивати націстівських провідників. Головною фігурою на тому суді мав би бути Гершель Гріншпан, 19-літній польський жид, що тому десять місяців убив у Парижі барона Ернста фон Рата, третього секретаря німецької амбасади. Навіть мають вмішати в той суд нюйорського мейора Ля Гвардію.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ШІСТЬ МІЛІОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ТАРЗАН, Ч. 260. Безборонна.

Одно з левинят задраснуло Тома, і занюхало кров. Від того в нього розбудились дикі інстинкти і воно кинулось на Тома.

Тимчасом дика дівчина залишалась далі на дереві, на якім Тарзан привязав її до галузи, щоб вона не перешкоджала йому в розшуках за Томом.

Як буря проминула вона ще далі змагалась, щоб увільнитись. Її серце кипіло від гніву, який вона мала до цього білого велитня.

І якраз у такій позиції відкрили її чотири батавські вояки. А це батавці від багатьох літ були її заприсяженими ворогами, що чигали на її смерть.

КАСОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА ЛЮТИЙ 1942 РОКУ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	320.36
2.	191.20
3.	133.56
4.	78.85
5.	315.80
6.	29.94
7.	276.59
8.	284.05
9.	184.94
10.	158.99
11.	110.73
12.	114.20
13.	68.33
15.	20.60
16.	95.39
17.	29.19
18.	115.63
19.	13.28
20.	551.94
21.	139.79
22.	443.54
23.	131.09
24.	126.41
25.	140.72
26.	27.11
27.	48.39
28.	151.96
29.	250.60
30.	75.77
31.	163.22
32.	34.53
33.	146.88
34.	52.98
35.	36.11
36.	164.38
37.	110.72
38.	244.50
39.	401.16
40.	35.52
41.	43.00
42.	185.05
44.	115.65
45.	358.71
46.	22.88
47.	55.61
48.	39.56
49.	24.61
50.	183.34
51.	54.13
52.	93.94
53.	108.36
54.	62.53
55.	64.45
56.	147.74
57.	260.80
58.	206.86
59.	243.58
60.	40.15
61.	46.88
62.	110.21
63.	579.90
64.	146.09
65.	237.64
66.	131.70
67.	203.15
68.	21.12
69.	193.44
70.	296.43
71.	90.69
72.	64.75
73.	126.57
74.	51.52
75.	215.72
76.	437.73
77.	84.24
78.	114.09
79.	23.30
80.	65.44
81.	213.79
82.	67.19
83.	232.28
84.	105.66
85.	176.84
86.	191.01
87.	194.04
88.	8.49
89.	43.64
90.	262.03
91.	406.98
92.	29.78
93.	76.49
94.	719.90
95.	47.20
96.	268.72
97.	195.52
98.	145.26
99.	187.61
-00.	126.16
101.	47.68
102.	693.44
103.	124.74
104.	242.06
105.	192.72
106.	313.72
107.	51.61
108.	112.08
109.	138.88
110.	9.81
111.	37.63
112.	323.80
113.	73.38
114.	52.26
115.	29.04
116.	64.74
117.	108.07
118.	77.43
119.	40.13
120.	225.60
121.	143.54
122.	57.06
123.	190.84
124.	111.32
125.	214.78
126.	100.04
127.	260.85
128.	28.04
129.	34.52
130.	434.19
131.	17.50
132.	164.31
133.	269.28
134.	107.79
135.	71.72
136.	221.78
137.	179.43
138.	87.45
139.	63.53
140.	116.88
141.	81.92
142.	199.33
143.	207.32
144.	70.82
145.	85.12
146.	189.26
147.	566.99
148.	44.31
149.	75.07
150.	147.89
151.	187.87
152.	59.81
153.	9.57
154.	41.75
155.	566.72
156.	205.66
157.	71.19
158.	435.15
159.	79.18
160.	117.74
161.	259.38
162.	51.17
163.	136.51
164.	293.75

Відділ	Заплатив
165.	62.77
166.	34.10
167.	120.90
168.	217.44
169.	40.97
170.	223.50
171.	106.31
172.	46.84
173.	98.80
174.	55.18
175.	312.47
176.	238.82
177.	164.70
178.	132.87
179.	487.55
180.	128.63
182.	207.50
184.	20.12
185.	79.42
186.	58.63
187.	43.12
188.	62.96
189.	6.82
190.	41.56
191.	153.79
192.	157.52
193.	82.39
194.	40.18
195.	49.72
196.	52.00
197.	33.17
198.	121.71
199.	61.87
200.	283.20
201.	48.24
202.	44.82
203.	91.40
204.	1,312.27
205.	21.41
206.	718.27
207.	63.07
208.	34.55
209.	77.57
210.	77.21
211.	210.48
212.	66.27
213.	345.06
214.	38.93
215.	26.99
216.	31.57
217.	455.21
218.	240.16
219.	617.03
220.	147.09
222.	28.34
223.	514.61
224.	49.44
225.	22.38
226.	109.79
227.	49.22
228.	88.59
229.	191.94
230.	332.61
231.	26.47
232.	72.26
234.	169.51
235.	139.22
236.	177.50
237.	268.14
238.	256.65
239.	561.45
241.	81.61
242.	118.96
243.	75.39
244.	21.24
245.	144.59
246.	80.45
247.	282.68
248.	71.92
249.	39.30
250.	13.49
251.	227.48
253.	107.04
254.	208.10
255.	60.61
256.	69.27
257.	32.81
258.	32.25
259.	324.83
260.	52.94
261.	42.51
262.	82.95
263.	52.22
264.	93.07
265.	82.50
266.	132.43
267.	103.86
268.	150.27
269.	24.70
270.	257.69
271.	98.57
272.	10.21
273.	13.78
274.	244.29
275.	103.65
276.	351.53
277.	304.61
278.	38.34
279.	13.82
280.	185.84
281.	126.82
282.	15.08
283.	174.27
284.	111.40
285.	16.60
286.	65.62
287.	107.25
288.	312.00
289.	42.09
290.	78.35
291.	153.01
292.	839.28
293.	104.30
294.	46.42
295.	208.11
296.	752.38
297.	17.98
298.	98.61
299.	93.30
300.	138.88
301.	208.18
302.	13.07
303.	94.95
304.	89.85
305.	117.75
306.	33.43
307.	51.25
308.	104.23
309.	39.67
311.	24.25
312.	116.04
313.	15.01
314.	48.16
315.	20.61
316.	358.38
317.	101.77
318.	134.02
319.	97.27
320.	141.82
321.	161.40
322.	69.47
323.	82.37
324.	208.50
325.	524.19
326.	103.96
327.	70.83
328.	24.47
329.	9.74
330.	191.39
331.	71.38
332.	83.77
333.	126.68

Відділ	Заплатив
334.	347.61
335.	64.15
336.	242.87
337.	21.81
338.	350.37
339.	109.46
340.	19.24
243.	135.08
344.	92.16
345.	113.20
346.	27.33
347.	147.97
349.	43.65
350.	178.48
351.	55.78
352.	152.24
353.	109.03
354.	16.02
355.	71.81
356.	23.60
357.	67.46
358.	101.98
359.	79.07
360.	21.65
361.	1,781.47
362.	103.10
363.	153.80
364.	516.51
365.	44.82
366.	18.88
367.	374.68
368.	45.68
369.	346.89
370.	267.77
371.	243.33
372.	79.59
373.	131.88
375.	276.35
376.	22.44
377.	17.50
378.	39.33
379.	173.28
380.	40.88
381.	26.38
382.	31.69
383.	364.88
384.	39.31
385.	303.67
386.	49.58
387.	17.16
388.	193.88
389.	35.76
390.	111.70
391.	15.16
392.	21.40
394.	21.10
395.	14.21
398.	383.69

Відділ	Заплатив
399.	44.67
400.	96.58
401.	43.95
402.	16.48
403.	255.21
404.	65.54
405.	201.16
406.	220.46
407.	60.25
408.	31.12
409.	72.34
410.	18.45
411.	54.48
413.	92.27
414.	67.27
415.	29.80
416.	19.29
417.	10.45
418.	16.49
419.	5.73
421.	67.03
422.	59.41
425.	11.39
426.	30.02
428.	5.12
429.	27.09
430.	12.45
431.	16.83
432.	400.91
433.	29.88
434.	35.23
435.	140.03
437.	13.47
438.	20.30
443.	31.05
444.	163.89
446.	103.91
447.	17.39
448.	56.34
449.	13.59
450.	34.35
452.	32.11
454.	34.95
455.	24.38
456.	79.39
457.	61.87
458.	80.32
459.	18.18
462.	23.85
467.	14.71
470.	11.84
471.	25.25
473.	180.68
474.	22.73
475.	22.74
476.	158.01
477.	113.55
478.	42.53

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду ____ 320.76

З місячних вкладок нових родів обезпечення ____ $61,387.61

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	12.00	230.	3.81
2.	2.42	234.	17.64
19.	1.58	237.	2.68
28.	12.03	243.	17.10
30.	9.53	245.	3.08
33.	7.91	257.	2.84
37.	16.20	262.	1.41
39.	32.35	268.	2.93
65.	14.02	274.	1.49
70.	3.80	275.	14.56
83.	2.86	276.	3.54
90.	12.64	277.	2.02
101.	2.84	278.	1.15
102.	4.96	283.	1.53
106.	7.23	284.	3.37
108.	4.72	286.	36.07
112.	3.62	292.	1.83
117.	4.46	298.	3.05
125.	3.61	305.	6.82
127.	5.65	316.	1.41
139.	2.35	321.	3.73
142.	8.40	328.	2.01
143.	10.49	334.	2.28
147.	26.08	335.	6.34
151.	8.12	336.	6.35
161.	1.92	345.	2.65
170.	4.94	349.	5.24
185.	6.68	358.	1.62
189.	3.49	361.	2.48
194.	81	367.	3.51
206.	5.45	370.	15.74
209.	4.26	371.	1.30
216.	13.18	384.	28.93
217.	2.74	388.	15.42
225.	8.08		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпечення ____ $ 497.35

З місячних вкладок від членів	$61,884.96
Відсотки від бондів	5,000.19
Відсотки від моргеджів	2,281.34
Вісотки від членських позичок	319.32
Чинш від реальностей	12,353.67
Продаж відзнак і членських книжечок	6.20
Зворот позички до народного фонду	35.88
Заробок при виміні канадійської валюти	8.54
З переносу резерви і інших фондів за переписаних дітей з молод. департаменту до дорослих членів У. Н. Союзу	326.60
Сплати моргеджів	17,950.17
Сплати членських позичок	3,008.36
Сплати нотів	50.00

Сирітські части по бл. п.:

в. 56 Душіль Іван	230.50
в. 78 Оліярчик Іван	156.60
в. 160 Бойко Сень	170.40
в. 349 Потопчук Лука	113.00
Разом	$103,895.73

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 1 Карпяк Дмитро	1,000.00
в. 1 Тиханський Микита	1,000.00
в. 37 Бабич Катерина	500.00
в. 52 Смачек Микола	1,000.00
в. 56 Душіль Іван	500.00
в. 78 Оліярчик Іван	1,000.00
в. 102 Демко Іван	1,000.00
в. 104 Пастушак Магдалена	750.00
в. 105 Смалиґа Микола	1,000.00
в. 109 Стехуляк Іван	1,000.00
в. 112 Возьна Марія	1,000.00
в. 135 Ліcневич Михайло	500.00
в. 160 Бойко Сень	500.00
в. 186 Яно Марія	1,000.00
в. 206 Мельник Дмитро	1,000.00
в. 209 Скірчак Параскевія	500.00
в. 213 Гренда Юрій	500.00
в. 214 Зеліско Феня	500.00
в. 238 Довганчук Микола	500.00
в. 245 Вольський Андрій	1,000.00
в. 247 о. Костюк Ізидор	500.00
в. 250 Каня Войтіх	1,000.00
в. 318 Гуцалюк Дмитро	1,000.00
в. 338 Тиханич Йосиф	1,000.00
в. 349 Потопчук Лука	500.00
в. 361 Кій Катерина	1,000.00
в. 379 Кульчицький Іван	500.00
в. 444 Кашуба Фридріх	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Грошеві звороти нових родів обезпечення	1,217.88
Дивіденда за наново прийнятого члена	3.99

Виплати сирітського фонду по бл. п.:

вц 70 Мазур Ева	96.63
в. 98 Крупа Іван	374.59
в. 113 Баер Станислав	117.59
в. 132 Ключка Володимир	260.56
в. 292 Кіптик Микола	500.00

Виплати фонду Згоди Братств:

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду ____ 320.76

Запомоги з запомогового фонду:

в. 8 Кусьовський Тома	35.00
в. 10 Сидоряк Дмитро	35.00
в. 10 Хвалик Фемія	25.00
в. 39 Гусак Емілія	25.00
в. 39 Гнатко Юлія	25.00
в. 43 Бульсак Юрій	25.00
в. 43 Гурцик Наталія	25.00
в. 50 Шумила Іван	20.00
в. 51 Турок Василь	35.00
в. 58 Гузар Евген	35.00
в. 73 Пашник Анастазія	25.00
в. 75 Франків Стефан	30.00
в. 90 Бобовник Григорій	35.00
в. 92 Собода Михайло	25.00
в. 94 Курочка Олена	25.00
в. 94 Голодюк Анна	30.00
в. 98 Пронишин Онуфрей	35.00
в. 104 Бажан Яремко	35.00
в. 104 Рудик Антін	50.00
в. 109 Василик Юстина	25.00
в. 112 Подлужна Розалія	25.00
в. 114 Нестор Іван	35.00
в. 130 Куриляк Михайло	150.00
в. 135 Клим Антін	150.00
в. 155 Кардаш Бенедикт	35.00
в. 155 Клим Петро	35.00
в. 155 Проць Анастазія	25.00
в. 158 Гаврищук Юрій	35.00
в. 158 Мисик Василь	35.00
в. 187 Кобосюк Тацiянна	25.00
в. 187 Нарбович Антін	30.00
в. 204 Пельц Ольга	25.00
в. 204 Скалацький Іван	35.00
в. 216 Гасюк Анна	25.00
в. 216 Гаврицків Олена	25.00
в. 216 Ничай Текля	25.00
в. 218 Ляхоцький Онуфрей	25.00
в. 218 Гільвак Іван	35.00
в. 219 Іваник Софія	25.00
в. 221 Барабаш Мартин	25.00
в. 223 Фещак Дмитро	35.00
в. 223 Микитин Анна	25.00
в. 229 Маркович Софія	25.00
в. 239 Муха Стефан	30.00
в. 241 Романович Франка	25.00
в. 241 Дубина Григорій	35.00
в. 251 Форналь Іван	35.00
в. 251 Наконечний Йосиф	25.00
в. 259 Прокопчук Филип	35.00
в. 265 Дронюк Юрій	35.00
в. 282 Партика Ева	25.00
в. 288 Паращак Максим	35.00
в. 291 Коцилко Лука	35.00
в. 300 Кухта Іван	35.00
в. 301 Мидзяк Дмитро	215.00
в. 309 Михалко Олекса	25.00
в. 323 Феден Марія	25.00
в. 333 Боберська Ольга	25.00
в. 338 Процанин Юлія	25.00
в. 339 Сорока Марія	30.00
в. 348 Павлишин Павлина	25.00
в. 361 Катулька Йосиф	50.00
в. 361 Чайка Теодор	35.00
в. 361 Супер Гнат	35.00
в. 364 Лопушанський Іван	31.00
в. 367 Пукіш Марія	35.00
в. 371 Романків Григорій	35.00
в. 402 Марчевська Станисл.	25.00
в. 403 Дзядик Микола	25.00

Виплати адміністраційного фонду:

Українська Пресова і Книжкова Сп. за орган	3,595.00
Кошти річного засідання головного уряду	2,908.77
Кошти головної контрольної комісії	1,004.70
Кошти правні	1,000.00
Платня головного уряду	900.00
Кошти подорожі і репрезентації	818.30
Лікарі за нових членів	542.00
Чинш за офіси У. Н. С.	500.00
Платня помічних сил	452.29
Нагорода за нових членів	350.00
Асекураційні департаменти за дозволи (лайсенси)	260.00
Спортова акція	127.00
Канцелярійні видатки на пошту	100.00
Канцелярійні прибори	43.65
Телефон	35.01
Друковання чеків	17.00
Вода	5.00
Асекураційний журнал	3.00

Інші виплати:

Податок, вода, паливо, світло і інші виплати на реальностях	16,402.43

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	192,000.00
Позички членам	1,516.22
Разом	$249,723.37

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем січня 1942. остала	$603,293.26
Прихід за лютий	103,895.73
Разом	$707,188.99
Розхід за лютий	249,723.37
Готівка з кінцем лютого 1942. року остає	$457,465.62

БІЛЯНС.

Чинний стан:

Готівка	$ 457,465.62
Морґеджі	1,045,492.80
Бонди	2,876,378.68
Реальности	951,708.77
Позички членам	572,536.91
Друкарня і книгарня	11,507.28
Ноти	1,825.00
Разом	$5,916,915.06

Довжний стан:

Посмертний фонд нових родів обезпечення	$5,269,352.39
Адміністраційний фонд	179,171.37
Запомоговий фонд	83,046.68
Народний фонд	10,936.23
Конвенційний фонд	3,143.50
Contingent Fund for protection of Inv. & Mort.	132,712.00
Резервовий фонд	12,622.12
Посмертний фонд старого роду обезпечення	71,558.82
Фонд Згоди Братств	28,478.32
Сирітський фонд	125,893.03
Разом	$5,916,915.06

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. касієр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ШІСТЬ МІЛІОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

МОЛОДЕЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	5.63
2.	7.20
3.	2.70
4.	1.80
5.	10.15
6.	1.60
7.	19.00
8.	11.03
9.	13.05
10.	1.80
11.	11.90
12.	90
13.	9.90
15.	1.00
16.	3.85
17.	6.35
18.	90
20.	15.55
21.	7.87
22.	11.78
23.	2.42
24.	5.40
25.	3.40
26.	2.70
27.	45
28.	7.43
29.	7.75
30.	9.00
31.	4.50
33.	11.50
34.	3.37
35.	90
36.	12.60
38.	8.35
39.	21.60
40.	1.80
41.	4.85
42.	5.85
44.	6.98
45.	13.50
46.	45
47.	14.18
48.	4.50
50.	8.78
52.	9.70
53.	3.38
54.	3.60
55.	4.05
56.	8.80
57.	12.60
58.	5.17
59.	8.10
60.	1.57
61.	3.53
62.	2.35
63.	24.53
64.	8.55
65.	9.50
66.	3.60
67.	4.50
68.	25
69.	90
70.	4.05
71.	2.90
72.	2.23
73.	3.15
74.	6.30
75.	6.55
76.	12.15
77.	5.00
78.	5.12
79.	1.13
80.	2.05
81.	3.40
82.	3.60
83.	5.40
84.	6.97
85.	18.00
86.	7.78
87.	7.88
88.	46
89.	1.35
90.	14.40
91.	13.05
92.	2.70
94.	20.70
95.	1.80
96.	17.15
97.	10.60
98.	6.30
99.	7.20

Відділ	Заплатив
100.	2.70
102.	18.00
103.	2.03
104.	2.70
105.	4.50
106.	4.95
107.	2.70
108.	1.58
109.	6.53
110.	2.35
112.	9.00
113.	4.28
114.	70
115.	75
116.	6.75
117.	1.13
118.	2.95
119.	90
120.	6.08
121.	10.80
122.	2.48
123.	5.00
124.	4.95
125.	9.45
126.	4.28
127.	11.93
128.	2.48
130.	21.75
132.	4.75
133.	2.03
135.	6.53
136.	14.40
137.	9.00
138.	3.85
139.	2.45
140.	5.60
141.	1.35
142.	11.05
143.	9.00
144.	7.50
145.	4.95
146.	3.83
147.	29.25
148.	3.38
149.	3.38
150.	25.65
151.	8.33
152.	45
154.	70
155.	8.55
156.	9.45
157.	2.50
158.	10.35
159.	5.18
160.	4.05
161.	3.83
162.	90
163.	2.25
164.	38.70
165.	7.65
166.	2.25
167.	6.53
268.	2.50
169.	21
170.	9.90
171.	11.93
172.	8.55
173.	2.93
174.	2.47
175.	8.10
176.	11.05
177.	3.83
178.	5.20
179.	7.43
180.	9.45
182.	3.15
185.	5.40
186.	6.75
187.	45
188.	6.50
191.	7.20
192.	6.53
193.	3.00
194.	90
196.	2.70
198.	90
199.	90
200.	17.73
201.	4.05
202.	2.25
204.	169.88

Відділ	Заплатив
205.	2.95
206.	19.13
207.	2.92
208.	45
209.	90
210.	1.58
211.	7.88
212.	4.05
213.	9.68
214.	45
215.	50
217.	18.45
218.	6.08
219.	22.95
220.	2.25
222.	2.50
223.	24.30
224.	3.60
225.	2.48
227.	1.13
228.	3.85
229.	9.00
230.	15.30
231.	1.12
232.	3.60
234.	7.65
235.	9.68
236.	8.55
237.	11.92
238.	43.05
239.	34.88
241.	1.35
242.	11.70
243.	6.53
244.	1.13
245.	5.40
246.	67
247.	10.60
248.	5.85
250.	1.35
251.	9.25
253.	4.25
254.	11.55
255.	3.40
256.	3.15
257.	1.13
258.	3.38
259.	7.43
260.	12.35
261.	4.05
262.	3.60
263.	68
265.	3.38
266.	11.70
267.	1.80
268.	4.73
269.	90
270.	8.75
271.	7.20
272.	1.80
274.	11.70
275.	68
276.	11.93
277.	20.70
278.	1.13
279.	90
280.	9.45
281.	25.65
282.	1.58
283.	8.90
284.	2.75
286.	1.80
287.	2.48
288.	8.33
289.	3.83
290.	69
291.	9.45
292.	34.20
293.	3.28
294.	1.35
295.	5.40
296.	51.10
297.	90
298.	70
299.	6.30
300.	5.63
301.	2.61
302.	90
303.	8.10
304.	12.60
305.	5.18
306.	90
307.	45
308.	3.85
309.	90
311.	1.15
312.	5.40
314.	50

Відділ	Заплатив
315.	25
316.	14.63
317.	4.95
318.	6.30
319.	9.45
320.	6.10
321.	5.62
322.	68
323.	6.10
324.	2.25
325.	4.05
326.	2.93
327.	2.70
328.	45
330.	12.38
331.	5.25
332.	4.95
333.	7.45
334.	11.25
335.	3.60
336.	6.08
338.	11.48
339.	2.80
340.	48
343.	2.93
344.	3.60
345.	7.88
346.	75
347.	10.12
349.	2.70
350.	6.53
351.	2.70
352.	7.65
353.	3.38
355.	1.60
356.	2.00
357.	1.35
358.	3.60
359.	6.16
361.	91.58
362.	7.00
363.	8.10
364.	13.75
365.	7.20
366.	2.25
367.	7.65
368.	90
369.	12.80
370.	4.50
371.	11.70
372.	4.27
373.	2.70
375.	7.00
376.	90
377.	45
378.	3.60
379.	6.08
380.	10.34
381.	1.35
383.	19.58
384.	3.83
385.	9.67
386.	3.60
387.	25
388.	11.25
389.	4.95
390.	16.65
391.	5.86
392.	70
394.	90
395.	4.95
398.	17.33
399.	45
400.	12.85
401.	1.12
402.	1.13
403.	3.60
404.	1.80
405.	3.60
406.	27.90
407.	1.80
408.	1.80
409.	2.48
410.	1.60
411.	70
413.	6.30
414.	15.75
415.	5.63
416.	68
418.	3.40
419.	1.25
421.	5.23
422.	14.62
425.	3.38
426.	1.58
428.	1.58
429.	5.65
430.	2.70

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
431.	1.80	456.	12.15
432.	49.50	457.	4.27
433.	2.48	458.	7.45
434.	3.60	459.	2.03
437.	1.65	463.	1.57
438.	4.27	467.	1.00
443.	6.75	470.	5.63
444.	4.96	471.	1.12
446.	8.55	473.	14.40
447.	25	474.	2.50
448.	1.08	475.	1.15
449.	2.70	476.	3.15
450.	5.18	477.	1.35
452.	3.83	478.	80
454.	90		

З місячних вкладок від членів обзпечених в клясах Т. 1, 2 і 3 ____ $2,844.78

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
5.	2.02	238.	4.84
8.	3.97	243.	10.92
15.	3.29	245.	8.46
17.	5.62	264.	7.07
19.	1.62	265.	83
20.	77	273.	1.06
28.	10.99	275.	2.10
34.	2.39	283.	3.28
38.	4.30	292.	43.06
39.	7.39	293.	9.87
56.	5.71	296.	3.76
57.	3.75	306.	17.38
59.	1.88	309.	77
60.	77.	316.	2.96
63.	5.29	317.	2.33
64.	80	322.	1.54
78.	59	325.	13.97
82.	1.04	330.	1.75
85.	1.86	334.	6.26
89.	93	344.	1.54
94.	6.33	347.	2.18
96.	9.49	351.	45
98.	1.06	361.	9.00
126.	2.10	363.	6.42
127.	1.54	365.	53
142.	1.06	371.	24.43
144.	1.84	372.	1.86
149.	1.54	375.	1.86
150.	11.86	378.	4.74
153.	82	385.	17.38
158.	1.56	388.	1.89
163.	2.87	390.	11.80
164.	12.04	400.	2.72
170.	1.89	414.	7.33
174.	5.08	421.	77
177.	11.24	431.	4.33
180.	1.88	432.	49.88
182.	3.72	438.	80
191.	3.72	446.	17.18
200.	2.64	447.	3.01
202.	1.15	457.	2.95
204.	17.74	458.	3.78
206.	5.80	473.	152.37
219.	4.49	474.	1.04
223.	1.06	476.	12.23
230.	2.13	478.	11.20
234.	80		

З місячних вкладок від членів обезпечених в клясах Т. 4 і 5 ____ $ 678.31

З місячних вкладок від членів	$3,523.09
Відсотки від бондів	875.00
Відсотки від моргеджів	844.64
Чинш від реальностей	791.00
Сплати моргеджів	420.07
Разом	$6,453.80

РОЗХІД:

Виплати посмертного фонду:

Грошеві звороти	$ 143.96
Податок, вода, паливо, світло і інші видатки на реальностях	632.50
Перенос резерви за переписаних дітей з молодечого департаменту до дорослих членів У. Н. Союзу	290.79

Виплати адміністраційного фонду:

Українська Пресова і Книжкова Спілка за Ukrainian Weekly	600.00
Українська Пресова і Книжкова Сп. за праці і друки	414.81
Платня помічних сил	387.60
Лікарі за нових членів	53.00
Перенос резерви за переписаних дітей з молодечого департаменту до дорослих членів У. Н. Союзу	35.81
Видатки канцелярійні на пошту	25.00
Разом	$2,583.47

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем січня 1942. остала	$75,292.42
Прихід за лютий	6,453.80
Разом	$81,746.22
Розхід за лютий	2,583.47
Готівка з кінцем лютого 1942. року остає	$79,162.75

БІЛЯНС.

Чинний стан:

Готівка	$ 79,162.75
Морґеджі	130,171.20
Бонди	243,460.18
Реальности	50,000.00
Позички членам	155.00
Разом	$502,949.13

Довжний стан:

Посмертний фонд	$419,148.70
Адміністраційний фонд	83,800.43
Разом	$502,949.13

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. касієр.

ЕЗІО ПІНЗА,

що від 15 літ співає в Метрополітен Опера Ко. в Ню Йорку, попав на Елис Айленд як запідозрений пято-колюмніст. Він любив хвалитися своєю приязню з Мусолінім.

Аляска, крім копалень золота, посідає величезні зложжя торфу, які находяться на просторі, около 10 міліонів акрів. Цей простір у недалекій будуччині будуть копати не лиш для вжитку мешканців Аляски, але також і для мешакнців стейтів Злучених Держав та інших країв.

—o—

Алабама, скорочене Ала, по індіянськи значить: „тут відпічнемо". Стейт від 1819. року.

НАЙБІЛЬШІ І НАЙВИЩІ ЦЕРКВИ НА СВІТІ

Найбільшою церквою на світі є базиліка св. Петра в Римі. Вона має 182 метри довжини і 132 метри ширини. На другім місці під оглядом величини стоїть катедра в Міляні (Медіоляні), що має 132 метри довжини і 99 метрів ширини. Церква св. Павла в Лондоні має 155 метрів довжини і 80 метрів ширини. Вкінці церква св. Віта в чеській Празі має 120 метрів довжини. Якщо брати під увагу височину церков, то на першім місци треба згадати базиліку в Ульмі, що є 161 метрів висока. Катедра в Кельні (Кольонія) має 157 метрів височини, а в Гамбурзі 114 метрів; ґотицька катедра в Амієн (найвища в ФФранції) має 143 метри височини, в Штрасбурґу 142 метрів, в Римі 133 метри, у Фрибурзі 125 метрів, в Бордо 108 метрів, в Авґсбурзі 102 метри, в Оломунці 101 метрів, св. Віта в Праці Чеській 100 метрів, а в Мінхен (Монахії) 99 метрів.

Коли розходиться про поемність, то базиліка св. Петра в Римі може помістити 54,000 осіб, церква св. Павла в Римі 32,000, кельнська (кольонська) катедра 30,000, катедра в Больонії 25,000, лятеранська базиліка в Римі 22,000, Нотр Дам катедра в Парижі 21,000, а катедра св. Стефана в Відні і в Пізі по 12,000 осіб.

Тут згадати теж належить церкву св. Софії в Константинополі, а теж мечет, що може помістити понад 32,000 осіб.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Молоко задержить свіжість, коли в часі варення дається до нього трохи цукру.

МАТІР ДЛЯ БАГАТЬОХ.—Пані Чіянґ Кай-Шек, жена китайського команданта, потішає молоду китайку, що прибула до воєнного сиротинця в Щункінгу. Пані Чіянґ колись теж була сиротою; нині вона є „матірю" для 30,000 бездомних дітей, яким помагає Обєднана Китайська Допомога.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА ЛЮТИЙ 1942 РОКУ

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ ч. 465, в Лашін, Кве., Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 22. Тимець Анна, Тимець Зофія, Татарчук Никола С., Тимець Дженета.
В. 23. Марчак Марія.
В. 35. Зазуляк Іван, Пеленський Йосиф, Зазуляк Катерина, Цегелик Анна.
В. 44. Любянецький Іван, Черкас Юстина, Потіха Елизавета, Барна Григорій.
В. 45. Василенко Вілям.
В. 57. Бакай Юрій А.
В. 59. Монюк, Андрій.
В. 63. Опалка Петро, Бек Андрій о.
В. 71. Крупяник Анеля.
В. 75. Дідула Андрій.
В. 82. Гайдук Стелля, Гайдук Марта.
В. 84. Куян Анна, Кокошка Катерина.
В. 94. Скула Володимир.
В. 97. Табачук Емілія.
В. 101. Лотінський Петро, Лотінський Пилип.
В. 109. Юрчак Чарлс, Васулко Вілям, Салисяк Зофія, Андровська Анна, Тарас Вікторія, Тарас Павлина, Тарас Тереса, Андровська Марія.
В. 140. Гевко Катерина.
В. 141. Лука Наталія Бетій.
В. 143. Дудяк Зеновія.
В. 147. Заведюк Анна, Заведюк Іван, Галасовський Петро, Голдан Катерина, Буярська Анна, Мороз Марія.
В. 150. Копчак Володимир Б., Копчак Марія А.
В. 151. Коропиць Анна, Чабан Марія Р.
В. 155. Лешик Микола.
В. 156. Страк Михайло.
В. 158. Савчишин Анна.
В. 159. Маслак Михайло, Ремез Анастазія.
В. 161. Гишак Ірина, Гишак Евген.
В. 162. Зиняк Анна.
В. 164. Пугер Стелля.
В. 170. Чернецький Антін Іван, Павукевич Юлія, Колодій Корнило.
В. 185. Мацай Олена Романишин.
В. 191. Крушельницький Йосиф.
В. 204. Трипадюк Мирослав, Степура Марійн, Кутницька Стефанія, Крушницький Борис, Крушницька Стефанія, Якимів Пилип, Дворчин Катерина, Рипич Іван.
В. 215. Федик Павло.
В. 219. Дворник Евгенія, Антошків Володимир, Боднар Ева, Шлосер Ернест Алфред, Хомек Катерина.
В. 230. Маслиха Марія, Лодин Ірина, Даброгіо Джеймс, Сенич Марія Олена, Сенич Вілям, Сенич Іван, Грибиняк Іван.
В. 238. Медвідь Катерина.
В. 242. Драбик Дмитро, Комак Ева, Комак Олена.
В. 253. Бучацька Франка.
В. 255. Булій Зофія, Кушкевич Марія, Ковальчук Норма.
В. 268. Медвідь Антін.
В. 277. Кузьма Іван.
В. 287. Федик Ольга.
В. 293. Пилипяк Стефанія.
В. 301. Гавлічинський Вілям.
В. 316. Кучмій Анна.
В. 317. Лещинський Никола, Лещинська Стефанія, Сембратович Катерина.
В. 318. Просок Стефан, Коцан Стефанія, Бенецький Теодор.
В. 325. Чупа Марія, Заплітний Михайло, Яшин Петро, Слободзян Павло, Яшин Джійн, Слободзян Олена, Чупа Іван, Слободзян Анастазія, Білач Юрій.
В. 327. Гречин Орися.
В. 334. Малаговський Олекса.
В. 345. Гайва Ольга.
В. 346. Мандзяк Марія.
В. 347. Мусій Ева.
В. 348. Марунчак Олена.
В. 354. Вробліцький Олена М.
В. 361. Никифорчин Олена, Романович Марія.
В. 364. Небожук Григорій.
В. 369. Пукас Олена, Пукас Василь.
В. 435. Мельничук Андрій А.
В. 465. Бажик Фрозина, Бодзян Евдокія, Кантуляк Теодор, Бажик Петро, Дячишин Йосиф, Бажик Семен, Томашевський Олекса.
В. 469. Стефанюк Ілько.
В. 473. Сохоцька Павлина, Грабінська Текля, Холовський Станислав, Гаврилюк Ярослава, Чайківська Марія, Криськів Анна, Чарабарук Марія, Олиник Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 20. Рубаха Данило.*
В. 42. Максимюк Никола, Припхан Михайло.
В. 45. Мацик Михайло.* Совірка Мирослав.*
В. 56. Симонців Анна.
В. 64. Атманець Семен.
В. 78. Супранович Матеуш, Валенчук Антін.
В. 85. Марлович Федор,* Радаховський Михайло.*
В. 96. Філовят Михайло.
В. 122. Пилюк Мирослав,* Пилюк Анна, Пилюк Іван.
В. 130. Гайд Ольга, Вікс Марія.
В. 135. Підкалицька Марія, Підкалицький Андрій.*
В. 155. Цап Іван.
В. 162. Зинюк Михайло,* Зинюк Ева.
В. 166. Гіряк Володимир.*
В. 175. Гринюк Михайло.
В. 216. Тимуш Варвара.
В. 223. Потічко Катерина, Потічко Павло,* Потічко Іван.
В. 229. Мняк Іван.
В. 242. Стопій Григорій,* Дончак Андрій, Стопій Михайло,* Стопій Анна, Дубіцький Франко, Оленич Ева Оленич Семен, Пука Андрій, Сохіна Йосиф.
В. 243. Карплюк Юлія, Карплюк Павло,* Мишкевич Василь.
В. 245. Кривий Володимир.*
В. 270. Яків Стефан.*
В. 277. Федерко Андрій С.*
В. 280. Макітра Стефан, Безкоровайний Тома.
В. 284. Магац Стефанія, Магац Михайло.*
В. 307. Прус Анастазія, Прус Петро.
В. 312. Савчак Зофія, Савчак Марія, Савчак Іван,* Овсяник Тесій, Овсяник Віктор,* Каролевська Лілліян Юлія, Зволінський Генрій.
В. 345. Андрусецька Евдохія, Андрусецький Фред О.*
В. 346. Греневич Никола.*
В. 365. Федорович Анна, Федорович Михайло.
В. 369. Сидорак Станислав,* Турко Михайло мол.*
В. 383. Цап Йосифа.
В. 400. Батик Анна, Батик Михайло мол.*
В. 422. Страшовська Ксеня.
В. 429. Гронська Михалина, Гронський Семен.*
В. 432. Грод Михайло, Корницька Аделя, Костинюк Дмитро, Луцик Никола,* Морій де Моранд Іван, Романик Еленора, Романик Юрій, Васьків Григорій.*
В. 446. Сверлик Роман.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 94. Раний Анна Б.
В. 96. Білецька Марія, Білецький Дмитро.
В. 125. Дідух Берниса.
В. 127. Возняк Марія.
В. 141. Якима Генрій.*
В. 192. Городецька Анна.
В. 239. Семен Катерина.
В. 286. Хомяк Анна, Хомяк Михайло,* Челак Параска.
В. 300. Сунчич Никола.*
В. 379. Бандуровська Зофія.
В. 390. Кінаш Стефан,* Кінаш Теодор, Кінаш Марія.
В. 408. Чомко Стефан.*
В. 416. Гренко Стефан.*
В. 426. Комарницький Йосиф,* Комарницька Марія, Комарницький Стефан,* Комарницька Пелягія, Комарницький Мирослав.
В. 432. Юшишин Володимир.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 14. Отрок Михайло П.
В. 145. Куник Олена.
В. 200. Бельців Михалина.
В. 230. Плентай Ольга.
В. 293. Тржаська Олена Е.
В. 369. Пшик Катерина.
В. 403. Клапач Юстина.
В. 439. Сторощук Стефан.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Жирій Іван.*
В. 10. Поточна Настя.
В. 20. Білоус Анастазія, Білоус Атаназій.
В. 22. Явор Володимир Др.,* Татарчук Анна М.
В. 31. Чачко Ева.
В. 36. Пінковська Сузанна.
В. 41. Нескот Катерина, Нескот Никола,* Нескот Перла.
В. 43. Бабій Марія, Малинчак Іван,* Бабій Агафія, Малинчак Петро.
В. 61. Бріська Меланія.
В. 73. Мод Дмитро П.*
В. 75. Процашин Текля.
В. 76. Балевич Текля.
В. 78. Стенів Теодор.
В. 90. Борис Василь,* Борис Петро,* Жлобайлюк Петро,* Максимів Анна.
В. 91. Кравчик Марія.
В. 95. Морикін Іван.*
В. 96. Шебовська Флорентина, Шебовський Михайло.*
В. 98. Слатик Олена.
В. 102. Зарічний Йосиф,* Енрайт Еленора Г.
В. 106. Багрій Петро.
В. 119. Лайчароф Анна.
В. 133. Корсун Никола.*
В. 143. Орач Никола, Орач Марія.
В. 157. Локман Михайло,* Свокла Михайло.*
В. 158. Цибрівська Анна.
В. 160. Зелінський Матвій.
В. 161. Балик Іван.*
В. 174. Кучмак Генрій.
В. 176. Логай Михайло.*
В. 192. Гула Анна.
В. 200. Стахів Марія, Стахів Петро.
В. 213. Вишивана Анна, Вишиваний Вілям.*
В. 219. Бобко Никола.*
В. 229. Маркович Іван,* Маркович Анна, Маркович Юрій,* Макович Зофія, Маркович Гаврило, Волський Гендрик, Поточняк Михайло.
В. 260. Княжик Анна.
В. 262. Старжик Анна.
В. 267. Кіщенюк Володимир.*
В. 270. Світницький Петро,* Світницька Пазя, Світницький Петро.
В. 276. Федаш Володимир.*
В. 277. Данилюк Марія.
В. 278. Морикін Анна, Морикін Іван.
В. 280. Малик Катерина, Седельник Анна, Седельник Анеля.
В. 298. Бодай Франко, Бодай Ольга.
В. 303. Хохла Лілліян М.
В. 316. Бойко Михайло.*
В. 319. Урбан Петро.*
В. 326. Ціздак Петро.
В. 338. Фігель Ольга, Кудлик Іван.
В. 346. Жук Іван мол.*
В. 361. Паламар Катерина, Бич Павло,* Безик Анна, Криклива Ольга.
В. 365. Камінська Марія, Камінська Магдалена, Камінський Никола.
В. 375. Мостовий Іван.
В. 390. Саленко Стелля.
В. 398. Литвин Стефан.*
В. 406. Цуцура Михайло.*
В. 413. Бурак Марселя.
В. 423. Могила Анна.
В. 439. Ганцарюк Евген Томкін.
В. 447. Петро Юрій Юк.*
В. 450. Офчар Катерина, Лопушанський Михайло.*
В. 455. Фурдичка Розалія.
В. 457. Адамс Генрій,* Коганський Петро,* Коганська Розалія.
В. 463. Місько Морис.*
В. 467. Гавриляк Михайло.*
В. 469. Холявка Іван, Холявка Зофія, Мельник Марія, Вроняк Ліна, Бодикевич Олекса.
В. 470. Рудий Петро.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 50. Малецька Анна.
В. 90. Комарницький Йосиф,* Комарницька Марія, Комарницький Стефан,* Комарницька Пелягія, Комарницький Мирослав.
В. 93. Гренько Стефан.*
В. 112. Сич Йосиф.*
В. 183. Романів Марія, Романів Петро.*
В. 202. Бриндак Стефан.*
В. 221. Білецька Марія, Білецький Дмитро Т.
В. 235. Крохмальний Олекса о.
В. 280. Чомко Стефан.*
В. 319. Савчак Петро.*
В. 330. Городецька Анна.
В. 336. Галан Наталія.
В. 347. Церковник Василь.
В. 417. Хомяк Михайло,* Челак Полій, Хомяк Анна.
В. 418. Сивулич Андрій.*
В. 422. Семен Катерина.
В. 423. Зборовський Михайло.*
В. 444. Якима Генрій.*
В. 467. Сунчич Микола.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 14. Отрок Михайло.
В. 145. Куник Олена.
В. 200. Бильців Михалина.
В. 230. Плентай Ольга.
В. 293. Тржаска Олена Е.
В. 369. Пшик Катерина.
В. 403. Клапач Юстина.
В. 439. Сторощук Стефан.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 160. Білоус Софія, Білоус Теодор.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 406. Турко Іван В.,* Пастернак Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 34. Красуляк Іван.*
В. 45. Ганусій Дмитро.
В. 58 Санковська Марія.
В. 72. Здарко Марія.
В. 141. Лялька Настася, Лялька Михайло.
В. 176. Мелин Михайло А. Др.
В. 183. Добриден Катерина.
В. 219. Корій Марія.
В. 226. Гжимковський Петро.*
В. 228. Боднар Іван,* Зилич Анна.
В. 251. Яцишин Марія.
В. 264. Скерл Франко А.*
В. 403. Клапач Юстина.
В. 422. Качмар Олена.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 1. Теханський Микита.
В. 5. Бернацький Теодор.
В. 9. Салак Теодор.
В. 78. Олярчик Іван.
В. 112. Возний Марія.
В. 122. Маршалок Владислав.
В. 132. Скіба Зофія Б.
В. 135. Лісневич Михайло.
В. 158. Малецький Петро.
В. 186. Яно Марія.
В. 206. Мельник Дмитро.
В. 209. Скірчак Параска.
В. 223. Капустинська Розалія.
В. 245. Волський Андрій.
В. 250. Каня Войцех.
В. 254. Андрусьо Станислав.
В. 292. Заморило Юліян.
В. 330. Велевінська Катерина.
В. 335. Бубин Марія, Гнатко Василь.
В. 349. Потопчук Лука.
В. 374. Чобан Василь.

Багато клопоту є нераз, щоб вимити пензель до засохлої фарби. У склепах продають до цього відповідні препарати. Можна також виварити пензель у воді з додатком великої скількости миляного порошку. Варення пензля в оцті також розмякшує фарбу. По вивареню належить пензель полишити в оцті, аж він охолоне на стільки, що не буде парити руки при очищуванню.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1942. року було в У. Н. Союзі повнолітних членів	29,623
В місяці лютім 1942. р. принято нових	142
В місяці лютім 1942. р. принято наново	84
В місяці лютім 1942. р. принято з переступними листами	24
В місяці лютім 1942. р. принято з інших кляс обезпеч.	9
В місяці лютім 1942. р. принято зо старого роду обезпеч.	—
Разом	29,882
В місяці лютім 1942. р. суспендовано	114
В місяці лютім 1942. р. відійшли з переступними листами	27
В місяці лютім 1942. р. відійшли до інших кляс	8
В місяці лютім 1942. р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці лютім 1942. р. відійшли зо зворотом у готівці	16
В місяці лютім 1942. р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці лютім 1942. р. відійшли на виплачене обезпеч.	2
В місяці лютім 1942. померли	22
Разом	191
З кінцем лютого 1942. р. в У. Н. Союзу було дорослих членів	29,691

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	104
В клясі В.	на $ 750	16
В клясі С.	на $1000	204
В клясі В.В.	на $1500	8
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	480
В клясі О-1000	на $1000	323
В клясі О-1500	на $1500	5
В клясі О-2000	на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	3,352
В клясі Р-1000	на $1000	1,763
В клясі Р-1500	на $1500	19
В клясі Р-2000	на $2000	9
В клясі Р-2500	на $2500	1
В клясі Р-3000	на $3000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	2,077
В клясі Е-1000	на $1000	707
В клясі Е-1500	на $1500	10
В клясі Е-2000	на $2000	4

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	3,556
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,395
В клясі W-1500	на $1500	27
В клясі W-2000	на $2000	11
В клясі W-3000	на $3000	2
В клясі W-різні суми		99

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	5
В клясі Т- 250	на $ 250	198
В клясі Т- 500	на $ 500	3,893
В клясі Т- 750	на $ 750	584
В клясі Т-1000	на $1000	8,570
В клясі Т-1500	на $1500	202
В клясі Т-2000	на $2000	53
Разом		29,691

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 20. Рубаха Катерина.
В. 30. Гендрикс Алфред.
В. 39. Осухівський Юліян, Поцинтилюк Олекса, Поцинтилюк Доналд, Поцинтилюк Евгенія, Поцинтилюк Іван.
В. 44. ДіЛуця Рошел Іванна, Качмар Ілько, Качмар Іван.
В. 48. Месько Маргарета.
В. 59. Голькевич Катерина.
В. 63. Кухта Катерина Марія, Нельц Дорота Анна.
В. 67. Ґела Теодора, Ґела Теодор.
В. 83. Мушинський Дайна Луиіс.
В. 94. Уруський Станислав, Уруський Адольф Михайло, Кліцек Карола, Солодка Ґеноефа, Судомір Теодор Михайло.
В. 96. Бальдоф Едвард, Бальдоф Джеймс.
В. 202. Бобечко Ґералд Никола.
В. 109. Щепеляк Йосиф, Щепеляк Маргарета, Василик Андрій, Василик Павло, Андровський Йосиф, Андровський Стефан, Мороз Генрій, Юрчик Андрій, Юрчик Іван.
В. 115. Скубяк Алберт, Скубяк Анна.
В. 127. Михалович Стефан.
В. 141. Венгрис Кандис Лувіза.
В. 147. Ґалдан Лука мол., Ґалдан Василь, Мороз Стефан, Заведюк Стефанія.
В. 151. Колодій Річард А., Колодій Доналд, Клемен Недій, Ґузій Марилина, Фарпняк Еленора Анна, Маркович Михайло.
В. 161. Кость Елизавета Б., Юла Річард Андрій.
В. 170. Іванс Розалія Евелина, Коблан Іван Данило.
В. 204. Трипалюк Михайло, Пенкаль Павлина.
В. 213. Бойко Елсій, Клепач Анна.
В. 230. Грибіняк Василь, Грибіняк Йосиф.
В. 242. Гресько Річард.
В. 255. Кіселич Юрій мол., Кіселич Йосиф, Кіселич Петро, Кіселич Теодор, Вілсон Сера, Ковальчук Павло, Ковальчук Павлина.
В. 276. Грицак Маргарета, Мерзвінський Михайло.
В. 293. Присташ Чарлс Зтій.
В. 316. Луцишин Джейн Кароля, Луцишин Сандра Кароля.
В. 317. Ліщинська Катерина.
В. 318. Стеців Ольга, Стеців Стефан, Батюк Данило, Банецький Іван, Бомба Іван, Седак Дженета Джуви, Дробот Катерина, Дробот Іван, Майорик Володимир, Маслюк Ярослав, Сирко Зофія, Палій Петрунелля Анна, Костів Анна.
В. 325. Яшин Патрися.
В. 347. Проговин Джійн.
В. 371. Пархуць Варвара Джійн.
В. 456. Воркевич Богдан Василь.
В. 465. Дмитраш Едвард, Миколик Анна, Миколик Антін.
В. 473. Чайковська Всеволода Ольга, Бойко Юліянна Юстина, Мацишин Мирон, Манчуленко Дорис, Манчуленко Софія, Оріховський Ярослав, Оріховський Михайло, Оріховський Орест, Оріховська Параня, Ракочій Глорія, Чабан Ольга Глорія, Цьон Михайло, Григлевич Анастазія, Григлевич Евгенія Марія, Гриців Роман Евстахій, Кальба Богдан Ігор, Мушинський Володимир Евген, Мушинський Вілям Зенон, Польна Сідоня, Різок Дарія, Семеняк Михайло, Семеняк Славко Никола.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 7. Контрадій Богдан Петруся, Контрадій Іван мол., Контрадій Розалія Марія.
В. 20. Бабюк Юрія Анна, Бабюк Ненсій Лорейн, Бабюк Патрися Анна.
В. 29. Петро Клементина, Петро Соня.
В. 42. Непик Ґлорія.
В. 55. Бухта Зофія, Лось Вінцентій, Лось Генрій, Лось Антоній.
В. 63. Августин Одрій Анна.
В.67. Шиманський Стефан.
В. 217. Лаврів Олекса, Лаврів Анна.
В. 223. Потічко Павло, Потічко Михайло, Потічко Марія, Потічко Катерина, Потічко Никола, Потічко розалія.
В. 243. Звик Василь.
В. 280. Безкоровайний Мирослав.
В.284. Магаць Михайло 111, Магаць Стефан.
В. 293. Лєховіт Марилина.
В. 312. Каролевський Флоренса, Каролевська Розмарія, Овсяний Йосиф.
В. 345. Андрусецька Марія, Андрусецький Григорій, Андрусецька Верґенія, Андрусецька Дорота.
В. 369. Турко М. Стефан.
В. 400. Батик Іван.
В. 429. Гронська Марія, Гронський Павло.
В. 432. Кремко Мирослав В., Луговій Петро Михайло.

ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ ДІТИ:

В. 273. Кацюк Володимир, Канюк Іван.
В. 274. Товарницький Володимир.
В. 390. Кінаш Меланія, Кінаш Катерина.
В. 426. Комарницька Анна.
В. 448. Фалат Юрій Іван.

ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС ДІТИ:

В. 57. Ропицький Юрій.
В. 369. Марців Стефан.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 1. Барній Сандра Джійн.
В. 14. Драбіщак Іван.
В. 38. Тарбай Фред Юрій, Мурінка Патрися А.
В. 43. Бабій Олена, Бабій Павлина, Бабій Розалія.
В. 59. Гятас Анна.
В. 61. Густак Сідній Фей.
В. 75. Процанин Маржорій.
В. 78. Ковальчик Стефан.
В. 94. Кравчик Анна, Кравчик Олена.
В. 96. Коваль Джеймс, Коваль Ґлорія, Коваль Дорота, Коваль Ірина, Кінцак Василь, Шебовський Шіртій Анна, Шебовська Маргарета.
В. 130. Антонюк Едвард, Антонюк Юрій, Антонюк Лев.
В. 158. Шипот Ірина, Шипот Емілія, Шипот Борис.
В. 164. Макис Марта Анна, Шварц Пилип мол.
В. 166. Дячинська Олена, Дячинська Ірина, Дячинський Іван, Дячинський Никола, Дячинська Стелля.
В. 176. Пелех Патрися.
В. 199. Басара Стах.
В. 200. Стахів Мирослав, Стахів Петро.
В. 204. Новіцька Зофія, Кравчук Станислав 2.
В. 212. Барановська Павлина, Барановська Анастазія.
В. 230. Цап Ґералдина, Цап Ґеральд.
В. 240. Намісняк Марія Анна, Намісняк Михайло А., Роговський Никола.
В. 260. Лещишин Йосифа, Петла Петро.
В. 270. Світницька Анна.
В. 280. Дармонь Марлина Марія, Ґрес Деванна.
В. 338. Фігель Іван, Фігель Юрій, Кудлик Іван Р.
В. 343. Федун Марія.
В. 361. Дзюгала Марія, Дзюгала Розалія.
В. 398. Корба Андрій, Корба Ел., Корба Іван, Заяць Ґеноефа.
В. 413. Гонська Тілій.
В. 421. Олешко Олеся.
В. 450. Годор Іван Едвард.
В. 457. Левоцький Тоній, Левоцький Франко.
В. 463. Місько Олена.
В. 467. Вацьло Ґілям.
В. 470. Рудий Перій 2.
В. 478. Луцик Володимир.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 56. Канюк Володимир, Канюк Іван.
В. 90. Комарницька Анна.
В. 176. Ковальчик Іван Тома, Ковальчик Роберт Богдан.
В.348. Товарницький Володимир.
В. 405. Фалат Юрій Іван.
В. 442. Боднарчук Павло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 57. Копіцький Юрій.
В. 369. Марців Стефан.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 22. Тимець Дженета, Тимець Зофія, Тимець Анна.
В. 35. Цегелик Анна, Зазуляк Катерина, Пеленський Йосиф, Зазуляк Іван.
В. 44. Потіха Елисавета, Барна Григорій, Любянецький Іван.
В. 45. Василенко Василь.
В. 71. Крупяник Анеля.
В. 94. Скула Володимир.
В. 97. Табачук Емілія.
В. 140. Гевко Катерина.
В. 147. Завидюк Іван.
В. 155. Лишик Микола.
В. 159. Маслак Михайло, Ремез Анастазія.
В. 185. Романишин Олена.
В. 204. Кутницька Стефанія.
В. 219. Хомек Катерина, Дворник Евгенія.
В. 268. Медвідь Антін.
В. 316. Кучмій Анна.
В. 317. Ліщинська Стефанія.
В. 327. Гречин Ореся.
В. 346. Мандяк Марія.
В. 348. Марунчак Олена.
В. 364. Небозюк Григорій.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 321. Цюх Іван, Цюх Йосифа.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 65. Світлик Параска.
В. 247. Сенчишин Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1942. року було в У. Н. Союзі дітей членів	9,934
В місяці лютім 1942. р. принято нових	114
В місяці лютім 1942. р. принято наново	41
В місяці лютім 1942. р. принято з переступними листами	7
В місяці лютім 1942. р. принято з інших кляс	3
Разом	10,099
В місяці лютім 1942. р. суспендовано	74
В місяці лютім 1942. р. відійшли з переступними листами	8
В місяці лютім 1942. р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	31
В місяці лютім 1942. р. відійшли до інших кляс	3
В місяці лютім 1942. р. відійшли зо зворотом у готівці	2
В місяці лютім 1942. р. відійшли на виплачене обезпеч.	2
В місяці лютім 1942. р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці лютім 1942. померли	—
Разом	120
З кінцем лютого 1942. р. в У. Н. С. було дітей членів	9,979

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В 1-шій клясі	на $500	5,810
В 2гій клясі	на $400	1,601
в 3-тій клясі	на $100	2,059
В клясі 4Р	на $ 250	11
В клясі 4Р	на $ 500	204
В клясі 4Р	на $1000	49
В клясі 5Е	на $ 250	56
В клясі 5Е	на $ 500	160
В клясі 5Е	на $1000	29
Разом		9,979

З кінцем лютого 1942. р. в У. Н. С. було всіх обезпечених 39,670

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1942. року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1942. р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

ГЕНДЕРСОН ПОПЕРЕДЖУЄ ПРО МОЖЛИВІСТЬ РЕКВІЗИЦІЇ ОПОН ПРИВАТНИХ АВТ

Адміністратор цін та голова цивільного постачання, Ліон Гендерсон, попередив американських мотористів, що критичний брак ґуми виключає для них всяку можливість купувати нові або перероблені опони щонайменше на три роки.

Гендерсон казав на сенатськім комітеті, який досліджує програму державної оборони, що опони деяких приватних авт можуть зрештою бути реквіровані, аби втримати в рухові державну зростаючу воєнну машинерію.

В той же час Гаролд Ікес, координатор палива, попереджає, що може бути неминучим пайкування ґазоліни, аби примусити цивільних осіб стримуватись від користуван-

Отже зтого виходило би, ня їхніми автами для неконче необхідних потреб. Гендерсон заявив, що мотористи, які будуть їхати зі швидкістю більше 40 миль на годину мають вважатися за „гультяїв".

Гендерсон вказує, що від американських мотористів все ще не вимагалось таких жертв, як власників авт в інших Обєднаних Державах. Гендерсон заявив, що було би майже чудом, якби ми змогли виробити очікуваних 300,000 тон синтетичної ґуми, обіцяної на 1943. рік, та плянованих 600,000 тон на 1941.

„Ми будемо змушені обходитися не тільки без опон", казав Гендерсон, „але також без багатьох інших ґумових річей, які стали необхідними в нашім щоденнім житті. Це є єдина можливість, щоб Злучені Держави могли вижити на мінімальних основах. Якщо ми не витримаємо в якійсь одній точці, ми мусіли би відступити дальше назад".

Гендерсон вказав, що скорочення було обовязковим та можливо навіть не було досить суворим. Він казав, що якби запаси ґуми не були заморожені його бюром та споживання продовжувалось би надалі по старому, запаси Обєднаних Держав вичерпались би до наступного березня. Гендерсон заявив, що наколи все піде добре й населення вжие всі міри обережности, ми зможемо ледве пролізти.

Гендерсон казав: „Ми сподіваємось при найліпшому мати змогу втримати в рухові протягом наступних трьох років тільки 7,500,000 з наших 30 міліонів пасажирських авт, включно з тими, що належать великій кількости оборонних робітників. Але це можливе тільки тоді, якщо їздити будуть зі швидкістю менше 40 миль на годину, якщо за опонами буде добрий догляд, якщо їх часто оглядатимуть щоби своєчасно направляти, та якщо будуть виключені всі неконче потрібні поїздки".

ЗАНЯВСЯ. Німецький обсерваційний бальон над Англійським Каналом, пострілений гарматами з британійських бомбовиків, занявся і паде в воду.

Болівія — від прізвища освободителя краю Самуїла Болівара, (1783-1830), котрий боровся з еспанцями за свободу південно-американських держав. Вона є независимою державою від 1825. року.

—o—

У Тибеті люде мешкають на висотах 16,000 стіп.